

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

1 MAART 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	207
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	211
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	217
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	218
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	219
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	223
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	224
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	225
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	233
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	233
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	235
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	236

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 21
van 2 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Europees Regionaal Fonds — Aandeel van Vlaanderen

Tijdens het jongste jaar heeft Vlaanderen blijkbaar zowat 90 miljoen frank minder ontvangen dan Wallonië. Terwijl Wallonië het Fonds heeft gebruikt voor waterzuiveringsstations, wateraanvoermodernisering, wegenbouw en verbeteren van de omgeving van uitgebluste kolenmijnen rond Quaregnon, met een redelijk evenwichtige spreiding over heel het Waalse land, blijkt dit voor Vlaanderen een heel andere situatie.

Niet enkel heeft Vlaanderen 90 miljoen frank minder gekregen, maar vooral blijkt dit te wijten aan het feit dat men zich niet eens de moeite heeft getroost de nodige dossiers in te dienen. Er blijkt immers dat zowat 300 miljoen onbenut is blijven staan.

Verder betroffen de gesteunde projecten één multinational (Janssens Pharmaceutica in Turnhout), één Boerenbondproject (verpakking voor vlees en zuivel in Limburg) en wat Limburgse sportinfrastructuur, vooral bestemd om Hollandse toeristen aan te trekken in de buurt van Maaseik.

Waarom waren er geen groter aantal dossiers ingediend bij de EEG-Regionaal Fonds administratie? Welke dossiers werden thans ingediend? Van welke aard zijn deze dossiers? Met welke spreiding?

Wie zijn de projectindieners? Van welke orde van grootte zijn deze dossiers? Zullen zij het volledig deel voor Vlaanderen opsouperen?

Antwoord

Van 1975 tot en met 1982 heeft het EFRO uit het quota-gedeelte steun verleend :

— aan Vlaanderen : 1.445,5 Mn
 — aan Wallonië : 1.236,0 Mn

In 1982 alleen bedroeg de steun 353,5 Mn voor Vlaanderen en 354,8 Mn voor Wallonië.

Alle dossiers die voor EFRO-betoelaging in aanmerking kwamen, werden in 1982 ook ingediend. De strenge EFRO-criteria beperken evenwel de mogelijkheden, vooral voor industriële projecten. Zij zijn trouwens minder bruikbaar geworden in de nieuwe staatsstructuur.

Nieuwe aanvragen zijn in voorbereiding. Bovendien is met de EG-Commissie overleg aangevat met het oog op de optimale aanwending van het Vlaamse aandeel.

Belangrijk is dat het saldo van 1982 overgedragen werd naar het lopend jaar en aldus ten volle beschikbaar blijft.

Vraag nr. 23
van 3 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Subregionale tewerkstellingscomités — Mandaten

Graag zou ik van de geachte Minister de volgende informatie bekomen.

1. Op welke basis wordt heden de orde van grootte van de STC's bepaald? Op welke legale basis steunt dit?
2. Op welke basis werd die orde van grootte vier jaar geleden bepaald?
3. Was er een reden voor deze wijziging?
4. Op basis van welk systeem worden dan binnen de werknemers en binnen de werkgevers de mandaten aan de organisatie toebedeeld?

In dit verband graag een uitleg van de werking van dit systeem, liefst met een cijfermatig uitgewerkt voorbeeld voor STC-Dendermonde.

5. Wat is het gevolg van deze nieuwe criteria en toewijzingsmethode per STC? Graag het aantal mandaten per werknemersorganisatie en per STC tot heden en vanaf de vernieuwing.
6. Waarom worden de uitslagen van de sociale verkiezingen van 1979 als basis gebruikt, daar waar binnenkort opnieuw sociale verkiezingen plaatsgrijpen?

Antwoord

Krachtens de koninklijke besluiten van 7 april 1975 en 6 oktober 1978 hebben de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties elk vier tot zeven vertegenwoordigers en eenzelfde aantal plaatsvervangende vertegenwoordigers in de subregionale tewerkstellingscomités.

De huidige samenstelling van de STC's van het Vlaamse Gewest werd vastgelegd bij de ministeriële besluiten van 21 april 1976 en 2 december 1981. De werknemersorganisaties zijn erin vertegenwoordigd als volgt:

Comité	ABVV	ACV	ACLVB
Antwerpen-Boom	3	4	-
Mechelen	2	3	-
Turnhout	2	4	-
Leuven	2	4	1
Halle-Vilvoorde	2	3	-
Hasselt-Tongeren	2	4	1
Oudenaarde	2	2	-
Gent-Eeklo	3	4	-
Sint-Niklaas	2	4	1
Aalst	2	2	1
Dendermonde	2	3	1
Ieper		3	-
Kortrijk	2	3	-
Oostende-Brugge	3	3	-
Roeselare	2	3	-

Ten titel van inlichting geef ik u hierbij eveneens de verdeling van de mandaten in de STC's Antwerpen-Boom-Mechelen, Aalst-Oudenaarde en Kortrijk-Roeselare-Ieper vóór de splitsing van deze comités (basis ministeriële besluiten van 21 april 1976).

STC	ABVV	ACV	ACLVB
Kortrijk-Roeselare-Ieper	3	4	-
Aalst-Oudenaarde	3	3	1
Antwerpen-Boom-Mechelen	3	4	-

In afspraak met de sociale partners in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité zal de samenstelling van de STC's eerlang worden herzien op basis van criteria die vooraf na overleg zullen worden bepaald ten aanzien van de vertegenwoordiging van de werknemersorganisaties.

Vraag nr. 24
van 7 februari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Kalmthoutse heide — Aanleg van aardgasleiding

De Kalmthoutse heide, een unieke pleisterplaats voor vele binnen- en buitenlandse natuurliefhebbers, kreeg met het klasseringsbesluit van 1945 een volledige bescherming. In 1975 werd nog de Withoefse heide aan de Kalmthoutse heide toegevoegd.

Iedereen is ervan overtuigd dat de Kalmthoutse heide een belangrijk pedagogisch, wetenschappelijk en rustbrengend terrein schept voor groot en klein en om deze reden onder geen enkele voorwaarde mag geschaad worden.

Ik verneem dat de Vlaamse Executieve de firma Distrigaz toelating heeft gegeven om in dit uniek heidelandschap een aardgaspijplijn te graven. Niettegenstaande op dit moment het aardgasverbruik sterk is teruggelopen, in het voordeel van andere energiebronnen, wordt toch het aardgasproject van overheidswege doorgedrukt en moet de natuur alweer wijken voor de expansieplotrol.

Graag wens ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke waarde heeft een klasseringsbesluit voor een gebied en gewestplan nog als deze verordeningen voor bepaalde projecten worden genegeerd? Wat is de houding en tussenkomst geweest van de Gemeenschapsminister van cultuur om deze aardgaspijp in de Kalmthoutse heide te verhinderen?
2. Is de geplande aardgasopslagplaats te Wuustwezel en de daarbijbehorende aardgasleiding in de huidige terugloop van het aardgasverbruik wel echt nodig?
3. Wie zijn de eventuele personen die het toezicht zullen uitoefenen op deze werken? Waarom werd het gemeentebestuur hierbij niet gepolst en betrokken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Punt 1 van de vraag van het geachte lid behoort tot de bevoegdheid van de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur.

Punt 2 ressorteert daarentegen uitsluitend en punt 3 in hoofdorde onder nationale bevoegdheid.

In de beperkte mate van zijn betrokkenheid zal de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur derhalve ook ten aanzien van punt 3 een antwoord verstrekken.

Vraag nr. 25
van 7 februari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Samenwerking GIMV-Groep De Bremaeker — Stand van zaken

In de krant van 22 oktober jongstleden lezen wij dat de Groep De Bremaeker prefabwoningen zou gaan leveren aan ontwikkelingslanden en dit in samenwerking met de GIMV.

Waaruit bestaat deze samenwerking?
Hoever staat de uitvoering?

Antwoord

Noch de Vlaamse Executieve noch mijn kabinet heeft een dossier „Groep De Bremaeker” aanhangig gemaakt bij de GIMV.

Dit sluit niet uit dat de GIMV onder eigen verantwoordelijkheid met deze groep zakenrelaties kan onderhouden. Ik acht het echter inopportuun hieromtrent vragen te stellen.

Vraag nr. 27
van 9 februari 1983
van de heer A. DE BEUL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Oprichting

Ter voorbereiding van de overhevelingsoperatie van besturen en ambtenaren naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd enige tijd geleden een voorlopige administratieve cel opgericht bij besluit verschenen in het Belgisch Staatsblad.

Graag vernam ik meer inlichtingen over samenstelling, statuut van de celambtenaren, concrete taakomschrijving en werking van deze cel.

Hoeveel en welke voorstellen werden er tot nu toe gedaan?

Hoelang loopt de opdracht van deze cel en wat zal er gebeuren met de betrokken ambtenaren nadat de cel ophoudt te werken?

Worden er bij de werking van deze cel onder andere organisatiedeskundigen en professoren bestuurswetenschappen of overheidsmanagement betrokken?

Antwoord

De voorlopige administratieve cel ingesteld bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingevolge het koninklijk besluit van 17 maart 1981, gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 juni 1982 omvat momenteel 20 ambtenaren opgedeeld als volgt :

niveau 1: 8
niveau 2: 4
niveau 3: 5
niveau 4: 3.

Deze ambtenaren werden bij detachering ter beschikking gesteld van de Vlaamse Gemeenschap.

De cel werd opgericht teneinde het wordingsproces van het Ministerie administratief en organisatorisch te begeleiden. De cel heeft diverse voorstellen uitgewerkt inzake de conceptie van deze nieuwe administratie. Het resultaat van dit studiewerk werd vastgelegd in twee rapporten met name:

- Het wordingsproces van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Eerste rapport d.d. 12 mei 1982.
- Het wordingsproces van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Tweede rapport d.d. 30 september 1982.

Door de Vlaamse Executieve werden bovendien een aantal bijkomende opdrachten aan de voorlopige Administratieve Cel toevertrouwd.

Inzonderheid :

- Onderzoek naar het buitenlands beleid van de Vlaamse Gemeenschap en dito betrekkingen van de Vlaamse Administratie met de internationale instellingen.
- De systematische doorlichting van de instellingen van openbaar nut waarvan de herstructurering door de Regering werd voorzien.
- Onderzoek naar een informatica-beleid en bestand dat inspeelt op de specifieke noden van de Vlaamse Administratie.
- Conceptie uitwerken van het toegepast wetenschappelijk onderzoek voor de Vlaamse Gemeenschap.
- Repertoriëring van de diverse raden en adviescommissies van de Vlaamse Gemeenschap met het doel een uniformisering ter zake uit te werken.
- Repertoriëring van de bestuursentiteiten van de Vlaamse Administratie waarop het Cultuurpact van toepassing wordt.
- Conceptie van een sociale dienst aangepast aan de specifieke noden van de nieuwe administratie.
- Onderzoek van de diverse voordelen en bijzondere toelagen waarvan het personeel geniet, andere dan deze verleend door de sociale dienst.
- Problematiek van de huisvesting van de nieuwe administratie.
- Onderzoek naar de bevoegdheidsverdeling tussen de nationale overheid en de Gemeenschaps- en

Gewestexecutieve op het vlak van gezondheid en leefmilieu.

- Problematiek van de delegatieverlening binnen de Vlaamse Administratie.

De voorlopige administratieve cel en de betrekkingen waaruit zij samengesteld is, houdt op te bestaan op een datum vast te stellen bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

De detacheringen worden afgeschaft op de dag dat de cel ophoudt te bestaan.

De betrokken personeelsleden nemen opnieuw hun betrekking in het traditionele ministerie van herkomst of desgevallend in de bestuursentiteit van herkomst in, tenzij zij in uitvoering van het koninklijk besluit van 12 februari 1980 in een nieuw ministerie aangewezen worden, of een andere affectatie krijgen binnenin de nieuwe structuur.

De totaliteit van het studiewerk en geformuleerde voorstellen is het resultaat van de werkzaamheden van de ambtenaren van de voorlopige Administratieve Cel.

Vraag nr. 28
van 9 februari 1983
van de heer A. DE BEUL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Structuur

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap omvat qua structuur 13 bestuursentiteiten. Deze zijn: het Algemeen Secretariaat, de Algemene Administratieve Diensten, de Algemene Technische Diensten, Onderwijs en Permanente Vorming, Kunst en Toerisme, Sport en Openlucht recreatie, Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Gezondheidszorg, Economie en Werkgelegenheid, Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Huisvesting, Regionale en Lokale Besturen.

De bestuursentiteit Financiën en Begroting wordt voorlopig toegevoegd aan het Algemeen Secretariaat.

De ambtenaren-generaal die deze verschillende bestuursentiteiten zullen leiden, werden reeds benoemd, op die van Financiën en Begroting na.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. voor elk van de nieuwe bestuursentiteiten, welke bestaande directies en besturen en welke beleidssectoren tot hun respectieve werkingsfeer en bevoegdheid behoren ;
2. wat de reden is dat de bestuursentiteit Financiën en Begroting nog niet als een zelfstandige entiteit functioneert;
3. waarom er geen kanselarij dienst in het organigram van het nieuwe Ministerie wordt voorzien en aan welk bestuur de taken die door een kanselarij dienst worden uitgeoefend, werden toevertrouwd?

Antwoord

1. Hierna volgt een overzicht van de nieuwe bestuursentiteiten met telkens de opsomming van de ingebouwde bevoegdheden :

Algemeen Secretariaat

- Kancelarij, — Pers- en voorlichting, — Het toegepast wetenschappelijk onderzoek, — Externe betrekkingen, — Planning en programmatie, — Kerninspectie van financiën, — Kern ten behoeve van de regeringscommissarissen bij de instellingen van openbaar nut i.v.m. personeelsaangelegenheden.

Algemene Administratieve Diensten

De volgende diensten worden hierin geïntegreerd:

- personeelszaken en arbeidsvoorwaarden, — wetgeving en rechtskundige zaken, — intendance.

Algemene Technische Diensten

- Dienst gebouwen en monumenten, — Dienst infrastructuur, — Dienst aannemingscontracten.

Financiën en begroting

- Voorbereiding van de begroting, — Uitvoering van de begroting, — Thesaurie, — Openbaar krediet, — Controle op de instellingen van openbaar nut, — Verwerking van gegevens en statistiek.

Onderwijs en Permanente Vorming

- Onderwijs
- Jeugdvorming
- Bibliotheekwezen
- Volksontwikkeling

Kunst & Toerisme

- Kunst
- Toerisme

Gezin en Maatschappelijk Welzijn

- Gezinsaangelegenheden
- Maatschappelijk Welzijn
- Bejaardenzorg
- Zorg voor Minder-validen
- Jeugdbescherming
- Maatschappelijk opbouwwerk

Gezondheidszorg

- Gezondheidsvoorzieningen
- Medisch-sociaal beleid
- Hygiëne en gezondheidsinspectie

Economie en werkgelegenheid

- Economie
- Werkgelegenheid

Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu

- Stedebouw en ruimtelijke ordening
- Ordening van het platteland
- Monumenten- en landschapszorg
- Waterbeleid
- Waters en Bossen, groenvoorziening
- Leefmilieu en Arbeidsveiligheid

Huisvesting

- Huisvesting
- Studies en documentatie

Regionale en lokale besturen

- Regionale en lokale instellingen, — financieel beleid, — personeel, — openbare bedrijven.

Voor de detailuitwerking van deze bevoegdheden alsook voor een overzichtelijke uitwerking i.v.m. de samenstelling van deze nieuwe bestuursentiteiten, met verwijzing naar de nationale diensten van herkomst, refereer ik naar het rapport, „Organisatiestructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap rekening gehouden met de beslissing van de Vlaamse Executieve van 22 december 1982”. Het geachte lid zal vernoemd rapport persoonlijk toegestuurd krijgen.

2. De bestuursentiteit „Financiën en Begroting” fungeert nog niet als zelfstandige entiteit omdat de betrokken ambtenaren nog niet overgeheveld werden naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

3. Het organigram voorziet wel degelijk een kanselarijdiens meer bepaald binnen de structuur van het Algemeen Secretariaat. De bevoegdheden van deze dienst kunnen als volgt samengevat worden:

- Secretariaat Vlaamse Executieve en opvolging van de beslissingen.
- Ontvangst en visum van de gerechtelijke en buitengerechtelijke akten.
- Noodzakelijke registraties en bekendmakingen in het „Belgisch Staatsblad”.
- Klassering en bewaring van de originelen van de besluiten en berichten alsmede van sommige internationale overeenkomsten.
- Archiefbeheer.
- Studie van juridische en organisatorische bevoegdheidsproblemen.
- Uitoefening van de bijzondere controles die aan de Voorzitter van de Executieve zijn toevertrouwd.

Vraag nr. 29
van 9 februari 1983
van de heer A. DE BEUL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Personeelsformatie

Op 29 december 1982 ontvingen de ambtenaren die ambtshalve werden overgeheveld naar het nieuwe Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vanwege de Voorzitter van de Vlaamse Executieve een brief waarin onder meer letterlijk wordt geschreven : „U zult eerstdaags via de Secretaris-generaal van het departement mededeling krijgen van uw affectatie bij een van de in deze structuur voorkomende bestuursentiteiten”.

Graag zou ik vernemen op welke concrete manier de affectatie van ambtenaren gebeurt.

Zou het bijvoorbeeld kunnen dat een ambtenaar van het Bestuur van Volksontwikkeling zou geaffecteerd worden naar het Bestuur van Kunst en Toerisme? Dit bij wijze van voorbeeld.

Wie stelt de affectatie voor van het concrete personeelslid? Speelt de administratieve cel hierin een rol?

Heeft het personeel hierin enige mogelijkheid van inspraak? Worden de overheidsvakbonden geraadpleegd bij de overhevelingsoperatie? Is er reeds een Syndicale Raad van Advies in oprichting bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap?

Heeft ondertussen de Algemene Syndicale Raad van Advies een bepaalde taak in dit hele gebeuren?

Antwoord

In de eerste plaats wil ik het geachte lid laten opmerken dat de overheveling van de personeelsleden van de nationale departementen naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op dit ogenblik nog niet volledig is afgewikkeld.

De besprekingen in verband met de overheveling van de ambtenaren die op basis van het voluntariaat moeten worden overgeheveld zijn momenteel nog aan de gang.

Wat de ambtenaren betreft die ambtshalve werden overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (ongeveer 3.500) is het zo dat zij in de regel, in de huidige overgangsfase, werden geaffecteerd aan de bestuursentiteiten zoals deze werden vastgelegd in de structuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op grond van hun activiteiten in hun bestuur of dienst van oorsprong.

Eens de volledige overhevelingsfase geregeld zal een evaluatie worden opgemaakt van de bezetting van de onderscheiden bestuursentiteiten. Op dat ogenblik is het niet onmogelijk dat bepaalde ambtenaren een andere affectatie zullen krijgen op basis van de vastgestelde behoeften.

De Administratie zal worden uitgenodigd mij hieromtrent te gelegenertijd voorstellen voor te leggen.

In de mate van het mogelijke zal rekening worden gehouden met de wensen van de betrokken personeelsleden.

In verband met de overhevelingsoperatie van de personeelsleden van de nationale departementen naar de nieuwe departementen kan ik het geachte lid mededelen dat de overheidsvakbonden hieromtrent worden geraadpleegd op het niveau van de Eerste Minister.

Ten slotte wil ik nog mededelen dat de Vlaamse Executieve in zitting van 16 februari laatstleden haar goedkeuring heeft gehecht aan de samenstelling van de Syndicale Raad van Advies van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze Syndicale Raad zal zeer binnenkort worden geïnstalleerd en zal worden geraadpleegd over alle personeelsaangelegenheden waarvoor hij bevoegd is.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 51
van 7 december 1982
van de heer D. VERVAET**

Steenput te Dworp — Bescherming

De **Steenput** te Dworp is de belangrijkste biotoop van de Meigemheide. De bescherming van een gebied van 80 ha werd aangevraagd en gunstig geadviseerd door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen-

Verschillende percelen werden reeds voorlopig beschermd. Alleen een definitieve bescherming kan dit enig natuurgebied voor een verdere urbanisering behouden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Is het dossier volledig?
2. Heeft de Koninklijke Commissie een gunstig advies uitgebracht?
3. Zo ja, wanneer zal de bescherming een feit zijn?
4. Zo nee, wanneer wordt het advies verwacht?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de genoemde „**Steenput**” te Dworp deel uit maakt van de omgeving van de kartonfabriek „Winderickx”, gerangschikt als landschap op 24.1.1979 en niet van het eveneens gerangschikte landschap van de „Meigemheide”.

Het dossier is dus volledig, de bescherming is een feit.

**Vraag nr. 69
van 11 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS**

TV-uitzendingen — Aanpassing aan doven en hardhorenden

Het ware aangewezen ten gerieve van doven en hardhorenden zoveel mogelijk TV-programma's te voorzien, hetzij van onderschriften, hetzij te laten begeleiden door gebarentaal, hetzij van samenvattende tekstbeelden.

Het is niet omdat deze groep numeriek niet tot de grootste drukkinggroepen in onze gemeenschap behoort, dat zij geen deel zouden moeten hebben aan het culturele- en actualiteitsgebeuren.

Mag ik dienaangaande van de geachte Minister zijn beleidsintenties voor de toekomst vernemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid alvast mededelen dat de BRT al het mogelijke doet om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van doven en slechthorenden voor een vlotte TV-service.

De bestuursdirectie informatie verzorgt ten gerieve van de gehoorgestoorden een weekoverzicht. Daarnaast kunnen zij voor informatie terecht bij het medium „teletekst”.

Via teletekst worden 2 maal daags uitgebreide headlines van het journaal gegeven.

Daarenboven werd reeds met succes geëxperimenteerd met rechtstreekse ondertiteling van belangrijke manifestaties o.a. begrafenis president Sadat, ope-

ningsceremonie en wedstrijd van de Mundial 1982, enkele ritten uit de Ronde van Frankrijk...

In augustus 1982, november 1982 en januari 1983 werd telkens gedurende 1 week het TV-journaal rechtstreeks ondertiteld.

Het ware goed mocht de BRT deze service dagelijks kunnen blijven verlenen, maar de teletekst redactie bestaat uit een zeer beperkt aantal mensen en kan dit opzet niet verwezenlijken met het huidige personeelsbestand. Gezocht wordt naar mogelijke fondsen om het nodige materiaal en personeel te kunnen betalen.

Wat ten slotte het gebruik van de gebarentaal betreft moet worden opgemerkt dat er nog geen eenvormige gebarentaal bestaat, zodat het weinig zin heeft TV-programma's te laten begeleiden door een gebarentolk, die niet door alle doven of slechthorenden uit het Vlaamse landsgedeelte wordt begrepen.

Vraag nr. 92
van 26 januari 1983
van de heer P. BREYNE

Bibliotheekdecreet — Toepassing

Wanneer een bestaande te erkennen bibliotheek als VZW werd opgericht met statuten die vermelden dat de vereniging „vanuit de christelijke levensbeschouwing” haar culturele actie wil voeren door het inrichten van een openbare bibliotheek, dan wordt naar verluidt geëist dat deze bepaling uit de statuten wordt geschrapt.

Een dergelijke zorg lijkt ons een uiting van verkeerd begrepen pluralisme. Iedere vereniging moet het recht behouden haar eigenheid uit te drukken, wat niet noodzakelijk tegenstrijdig is met een pluralistische werking van de bibliotheek.

Graag vernam ik het standpunt ter zake van de geachte Minister.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid meen ik in eerste instantie de volgende teksten te moeten citeren :

a. decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

- art. 1, § 1, 2e lid „Onder openbare bibliotheek in de zin van dit decreet wordt verstaan de bibliotheek die voor eenieder openstaat en waarvan de collecties boeken, audiovisuele materialen en uitbreidingsactiviteiten in een geest van objectiviteit aangepast zijn aan al de behoeften aan ontwikkeling, opvoeding, informatie en ontspanning van de gehele door haar te bedienen bevolking”.

- art. 1, §2, „ De openbare bibliotheken opgericht door de overheid en de raden en comités voorzien in dit decreet vallen onder de toepassing van de bepalingen van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd

wordt en van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact”.

b. memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

Doc. 199 (1973-1974) nr. 1 d.d. 23 oktober 1973 p. 31.

„ Internationaal aanvaarde wezenskenmerken van de echte „ Public Library ” zijn :

- de toegankelijkheid voor iedereen, zonder onderscheid van godsdienstige overtuiging, politieke gezindheid of maatschappelijke status;
- de uitlening naar buiten, aanvullend de raadpleging ter plaatse;
- de veelzijdige samenstelling van de collecties, die kunnen bestaan uit boeken en tijdschriften en uit grafische en audio-visuele materialen;
- de objectieve geest bij de samenstelling van de collecties en de aanpassing ervan aan al de behoeften (de demografische, culturele, economische, sociale, technische en andere) van de gehele bevolking;
- de communicatieve rol bij de individuele cultuuroverdracht. ”

Op basis van deze citaten treed ik het standpunt van mijn administratie en mijn voorgangster, mevrouw R. De Backer-Van Ocken volledig bij dat de eigenheid van de vereniging zonder winstoogmerk geen uitdrukking mag vinden in de collecties van de openbare bibliotheek.

Er moet in elke instelling naar de collecties toe een extern pluralisme worden toegepast.

Ik ben het volkomen eens met het standpunt dat erin bestaat, dat de doelstelling van een privaatrechtelijke openbare bibliotheek, die wenst erkend te worden op basis van het decreet van 1978 niet kan vermelden het openbaar bibliotheekwerk vanuit één welbepaalde levensbeschouwing te willen organiseren, vermits dit een collectievorming tot gevolg kan hebben die niet conform is aan het decreet.

Vraag nr. 93
van 26 januari 1983
van de heer P. BREYNE

„ Reizende ” bibliotheken — Subsidiëring

In sommige streken meer bepaald in West-Vlaanderen vervullen de zg. reizende bibliotheken met wisselcollecties een onvervangbare rol inzake de leetuurvoorziening van kleinere bibliotheken in landelijke gebieden. Zij worden ondersteund op basis van een MB van 29.11.1962.

Deze ondersteuning waarvan het bedrag sedert 20 jaar onveranderd is gebleven, is miniem te noemen (10 F per verspreid boek), waardoor de betrokken bibliotheken erg gehinderd worden in hun in bepaalde streken uiterst waardevolle en economisch zeer verantwoorde activiteit.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke maatregelen hij overweegt om deze reizende bibliotheken op een meer substantiele manier te ondersteunen.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

De subsidiëring van de erkende reizende openbare bibliotheken is nu geregeld bij koninklijk besluit van 5 september 1969 betreffende de subsidiëring van de reizende openbare bibliotheken in de nederlandsstalige sector (BS 28.10.1969).

Het doel van de reizende bibliotheken is, in het kader van de wet van 17/10/192 1 betreffende de openbare bibliotheken, de lectuurvoorziening te verzorgen daar waar geen of een ontoereikende openbare bibliotheek bestaat.

Per uitgeleend boekdeel ontvangt de reizende openbare bibliotheek een forfaitaire toelage van 10 frank.

Omdat ik van oordeel ben dat het hier om een wettelijk verplichte subsidie gaat, werd zij steeds integraal en conform de bestaande wetgeving toegekend.

Voor 1983 is hiervoor trouwens een krediet van 2.000.000 F ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Omdat de wet van 17/10/ 192 1 betreffende de openbare bibliotheken ingevolge het decreet van 19 juni 1978 inzake het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk ophoudt te bestaan op 31 december 1988, acht ik het niet opportuun hier thans nog verhogingen op de geldende subsidieregelingen te bepleiten.

Vraag nr. 95

van 26 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking — Benoemingen

Volgens een bericht verschenen in het tijdschrift Trends van 6 januari 1983 heeft het Rekenhof het overgrote gedeelte van de 122 benoemingen die door de Vlaamse Executieve werden verricht in het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Betrekkingen opgeschort.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit bericht juist is en zo ja, op grond van welke overwegingen en motieven het Rekenhof tot deze schorsingen is gekomen?

In het bovengenoemde artikel was ook sprake van de verdiensten van het privé-initiatief in deze sector.

Hoe ziet de geachte Minister de taakverdeling tussen de overheidsinstelling en de particuliere sector ter zake?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moge ik het geachte lid mededelen dat, in tegenstelling tot de aangehaalde berichtgeving, de benoemingen in voormeld Commissariaat-generaal niet werden opgeschort.

De opmerkingen van het Hof hebben betrekking op de duur en de specialiteit van de gevraagde beroepservaring.

Vrijwel alle opmerkingen hieraangaande kunnen weerlegd worden omdat zij enkel slaan op administratieve onvolledigheid van bepaalde dossiers of attesten. Aan de administratie van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking werd dan ook opdracht gegeven onmiddellijk alle dossiers te vervolledigen en ze opnieuw aan het Hof voor te leggen.

Voor wat het 2de deel van de vraag betreft, met name de taakverdeling tussen de overheid en de private sector inzake internationale culturele samenwerking kan ik het geachte lid mededelen dat een goede werking van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking private initiatieven m.b.t. internationale culturele uitstraling niet hoeft te belemmeren.

De meeste van deze instellingen werden vroeger trouwens gesubsidieerd door het Bestuur voor Internationale Culturele Betrekkingen van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur en worden momenteel gesubsidieerd door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Het nieuwe Commissariaat-generaal beschikt dus over de mogelijkheid om waardevolle projecten of goed werkende instellingen te steunen binnen de perken van de begrotingskredieten die daarvoor werden uitgetrokken.

Vraag nr. 99

van 26 januari 1983

van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Bescherming van landschappen — Schorsing

Naar wij vernamen zou de gehele/gedeeltelijke reeks landschappen waarvoor een voorlopige betekening voor bescherming bestond geschorst zijn.

Mogen wij vernemen:

1. of deze berichten juist zijn;
2. welke landschappen daaronder vallen;
3. of andere dan (waarschijnlijk) financiële overwegingen aan deze schorsing ten gronde lagen.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er geen beschermingsprocedures geschorst werden.

Wel zijn een aantal dossiers in onderzoek op mijn kabinet.

De lijst van de betrokken dossiers wordt rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 100

van 26 januari 1983

van de heer H. VAN WAMBEKE

Arrondissement Aalst — Beschermde monumenten

Ik zou het op prijs stellen vanwege de geachte Minister de lijst te mogen ontvangen van alle beschermde en/of op de ontwerprijst geplaatste monumenten, dorps- en stadsgezichten van het arrondissement Aalst.

Antwoord

Voor wat de definitief beschermde monumenten, dorps- en stadsgezichten betreft, kan het geachte lid rechtstreeks terecht in het gebundeld werk „Lijst der beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, en landschappen in Vlaanderen ” uitgegeven door „Van Loghum Slaterus” te Antwerpen-Deurne.

Ik verwijs het geachte lid voor één en ander in dit verband naar mijn antwoord op vraag nr. 57 van 16 december 1982 gesteld door de heer J. Gabriëls en gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 blz. 135 en 136.

De gevraagde ontwerprijst zal rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt worden.

Vraag nr. 106 van 2 februari 1983 van de heer J. VALKENIERS

Rijsel — Vlaams huis

Graag vernamen wij of er nu een Vlaams huis komt in Rijsel of niet? Wat zijn de juiste plannen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik beslist heb het huis te Rijsel, gelegen rue des Jardins Nr 26, niet aan te kopen omdat het mij helemaal ongeschikt leek om in te richten als Cultureel Centrum.

Immers de grootste beschikbare ruimte bedroeg slechts 5 bij 7 m. Daarnaast omvatte het bedoelde pand ook nog een aantal nog „kleinere” kamertjes.

Ik heb in dit verband, als gevolg van de optie die door mijn geachte voorgangster op dit gebouw genomen werd, een minnelijke schikking uitgewerkt met de eigenaars waarbij hen een schadevergoeding ter waarde van 115.000 FF werd toegekend.

Het lijkt mij bovendien, gezien de huidige budgettaire moeilijkheden, helemaal niet wenselijk om in de toekomst nog nieuwe prestigeprojecten, vergelijkbaar met het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam, te realiseren.

Ik zie dan ook af van de oprichting van om het even welk Cultureel Centrum in het buitenland.

Wel blijf ik van oordeel dat de Vlaamse Gemeenschap overall ter wereld, en zeker in Frans Vlaanderen, aan bod moet kunnen komen.

Daarom is het mijn intentie in de toekomst, samen te werken met het nog op te richten „Centre Culturel Européen” te Rijsel, waarin, naast de Vlaamse Gemeenschap, nog meerdere buitenlandse instellingen zouden ondergebracht worden.

De Vlaamse Cultuur kan aldus open bloeien tot een Europese dimensie.

Vraag nr. 107 van 2 februari 1983 van de heer W. KUIJPERS

Sint-Janshospitaal te Broekburg (Bourbourg) — Bescherming

In de vervloeiing van verleden, heden en toekomst leeft iedere generatie. Het bouwkundig erfgoed weerspiegelt dit gegeven op unieke wijze.

Vandaar — via deze vraag — onze bekommernis voor het architectonisch verval in Frans-Vlaanderen. De centralistische Franse Staat heeft tot op heden te weinig zorg opgebracht voor de volkeren en hun erfgoed, levend in de achthoek.

Zou de geachte Minister op basis van de aanbevelingen opgenomen in het W. Hahn-verslag van het Europees Parlement d.d. 28 mei 1982, ter zake contact willen opnemen met de bevoegde bewindslieden in de Franse Staat?

Mogen wij uw dringende tussenkomst vragen voor het met afbraak bedreigde Sint-Janshospitaal te Broekburg (Bourbourg)?

Dit stadje werd in 1659 bij Frankrijk ingelijfd. Het bezit een waardevol gebouwen-patrimonium, waaraan dringend bescherming moet verleend worden.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat het stadje Bourbourg inderdaad kan terugblikken op een rijke geschiedenis — die trouwens opklimt tot de 9de eeuw —, en dat het meteen ook een interessant gebouwenpatrimonium bezit.

De Parel hiervan is de Sint-Jan-de-Doperkerk met een, volgens inlichtingen mij verstrekt, beschermd, zeer mooi, vroeggotisch vijfzijdig koor.

Wat de mogelijke beslissing van de Franse staat inzake afbraak van het Sint-Janshospitaal betreft meen ik te moeten zeggen dat het, binnen welke aanbevelingen ook, op zijn minst uitgedrukt, zeer delicaat zou zijn dat een Vlaams Gemeenschapsminister officiële stappen zou aanwenden voor de bescherming van een gebouw op het grondgebied van Frankrijk.

Vraag nr. 110 van 2 februari 1983 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Indonesië — Rangschikking bij Nederlandssprekende landen

Luidens artikel 36 van de Grondwet van Indonesië van 18 augustus 1945 is het Indonesisch de officiële taal van Indonesië.

Hoe komt het dan dat in een mapje met kaartjes, uitgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Internationale, Culturele Samenwerking, Indonesië genoemd wordt bij de „Nederlandssprekende” landen, waarvoor de „culturele directie II” de voorbe-

reiding en de uitvoering van de culturele akkoorden verzorgt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in het mapje met kaartjes, uitgegeven door het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, Indonesië inderdaad gerangschikt wordt bij de Nederlandssprekende landen, behorend tot het werkterrein van Culturele Directie 2.

Deze indeling heeft een louter operationeel karakter en verwijst niet naar grondwettelijke aspecten.

Het is inderdaad een feit dat de officiële taal van de republiek Indonesië het „Bahasa Indonesia” is, waarvan de basis gevormd wordt door het Maleis.

Door het jarenlang Nederlands bestuur kennen echter nog talrijke, voornamelijk oudere, Indonesiërs Nederlands, vandaar de louter operationele rangschikking van dit land onder vermelde rubriek.

Vraag nr. 113 van 7 februari 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Kalmthoutse heide — Aanleg van aardgasleiding

De Kalmthoutse heide, een unieke pleisterplaats voor vele binnen- en buitenlandse natuurliefhebbers, kreeg met het klasseringsbesluit van 1945 een volledige bescherming. In 1975 werd nog de Withoefse heide aan de Kalmthoutse heide toegevoegd.

Iedereen is ervan overtuigd dat de Kalmthoutse heide een belangrijk pedagogisch, wetenschappelijk en rustbrengend terrein schept voor groot en klein en om deze reden onder geen enkele voorwaarde mag geschaad worden.

Ik verneem dat de Vlaamse Executieve de firma Distrigaz toelating heeft gegeven om in dit uniek heidelandschap een aardgaspijplijn te graven. Niettegenstaande op dit moment het aardgasverbruik sterk is teruggelopen, in het voordeel van andere energiebronnen, wordt toch het aardgasproject van overheidswege doorgedrukt en moet de natuur alweer wijken voor de expansiepetrol.

Graag wens ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke waarde heeft een klasseringsbesluit voor een gebied en gewestplan nog als deze verordeningen voor bepaalde projecten worden genegeerd? Wat is de houding en tussenkomst geweest van de Gemeenschapsminister van cultuur om deze aardgaspijp in de Kalmthoutse heide te verhinderen?
2. Is de geplande aardgasopslagplaats te Wuustwezel en de daarbijbehorende aardgasleiding in de huidige terugloop van het aardgasverbruik wel echt nodig?
3. Wie zijn de eventuele personen die het toezicht zullen uitoefenen op deze werken? Waarom werd het gemeentebestuur hierbij niet gepolst en betrokken?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

1. In antwoord op het eerste deel van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het aantal erfgoedgebieden opgelegd door een bescherming van een landschap meer gespecificeerd zijn dan die bij het gewestplan.

Gezien men op het ogenblik van de bescherming van een gebied de economische en sociale toekomst ervan onmogelijk kan voorspellen heeft de wetgever, in de wet van 7 augustus 1931 gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972, inzonderheid artikel 6, voorzien dat desgevallend kan afgeweken worden van de door de bescherming opgelegde erfgoedgebieden mits de toestemming van de bevoegde minister en nadat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen hierover gehoord werd.

Dit houdt dus duidelijk in dat bij iedere aanvraag tot afwijking op de erfgoedgebieden van een beschermd gebied het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen moet ingewonnen worden.

Deze Commissie kan hiervoor op haar beurt autonoom een onderzoek instellen naar de eventuele voorwaarden waarbinnen de voorgestelde werken dienen te geschieden of naar de al dan niet aanvaardbaarheid van deze voorziene werken.

Voor het probleem behandeld in deze vraag is voornoemde procedure volledig gevolgd geworden.

Uit de 3 oorspronkelijk voorgestelde mogelijke tracés van de betrokken pijpleidingen bleef, om allerlei redenen, alleen het tracé door de Kalmthoutse heide over.

Bij de studie van het dossier heb ik zeer strenge eisen gesteld voor wat de uitvoering ervan betreft; met name:

- a. vóór de aanvang der werken wordt een plaatsbezoek georganiseerd, waarop de volgende instellingen en besturen vertegenwoordigd zijn : de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, het Bestuur van Waters en Bossen, de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, de Gemeente Kalmthout, Distrigaz.
- b. de maximale breedte van de werkstrook wordt bepaald bij het plaatsbezoek;
- c. boven- en ondergrond wordt bij het graven gescheiden: bij het terug opvullen worden de ondergrond beneden en de bovengrond boven aangebracht;
- d. tijdens de werkzaamheden wordt alleen de werkstrook gebruikt voor het verkeer en het gebruik van machines; geen andere toegangswegen worden gebruikt of aangelegd;
- e. na uitvoering der werken wordt de werkstrook, op aanduiding van het beheer zoals bepaald bij

het plaatsbezoek, bezaaid met struikheide en/of dopheide ;

- f. indien waterpeilverlaging dient te geschieden moet voor die stroken zoveel mogelijk de droge periodes (zomer of droge herfst) worden benut;
- g. de signalisatie dient tot een minimum beperkt, mag niet hoog zijn en mag geen helle kleuren vertonen.

Tevens wil ik het geachte lid erop wijzen dat ik er mij toe verbonden heb ervoor te zorgen dat tijdens de uitvoering der werken er zal toegezien worden of de voorwaarden van dit besluit stipt zullen nageleefd worden.

2. Een evaluatie aangaande de opportuniteit van het aanleggen zelf van de aardgasopslagplaats te Wuustwezel behoort niet tot mijn bevoegdheid.
3. Ook het technisch toezicht op de werken zelf ressorteert niet onder mijn bevoegdheid.

De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg zal evenwel — zoals hiervoor reeds vermeld — instaan voor wat het naleven van de door mij opgelegde voorwaarden omtrent de bescherming betreft.

Tot slot moet ik het geachte lid erop wijzen dat het aan andere initiatiefnemende besturen toekwam om het gemeentebestuur bij de bespreking van het geplande tracé te betrekken.

Vraag nr. 114
van 7 februari 1983
van de heer F. PIOT

Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap — Bestrijding van de werkloosheid

De officiële installatievergadering op 9 juni 1982 van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap gaf aanleiding tot een indrukwekkende manifestatie van werkloze jongeren onder het motto „ Wij willen werk ! ”

In de toen aan de Gemeenschapsminister overhandigde motie werd vanwege de manifesterende jongere groepen gevraagd dat de Jeugdraad bij zijn specifieke werkzaamheden ook rekening zou houden met de problemen van de jonge werklozen en onder andere bepaalde faciliteiten zou verstrekken voor bespreking en onderzoek van mogelijkheden voor de door werkloosheid getroffen jongeren.

De Gemeenschapsminister, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve heeft in zijn openingstoespraak op bedoelde plechtigheid zijn principiële instemming met deze wens betuigd.

Mag ik vernemen welke initiatieven intussen in het kader van de Jeugdraad effectief ter zake genomen werden en welke resultaten eventueel reeds konden worden geboekt?

Antwoord

De vraag van het geachte lid in verband met de inspraakmogelijkheden en de actiemiddelen van de

jeugdorganisatie „Jongeren voor Werk” heeft ten volle mijn aandacht weerhouden.

Zoals tijdens de installatievergadering van de Jeugd- raad voor de Vlaamse Gemeenschap werd beloofd, heb ik er sterk op aangedrongen dat er in de schoot van voornoemd adviesorgaan, ten spoedigste, een werkgroep zou opgericht worden met het doel de problematiek van de jeugdwerkloosheid op de meeste efficiënte manier te benaderen.

De eerste bijeenkomst heeft plaatsgevonden op datum van 13.10.1982 waarbij er concrete afspraken werden gemaakt in verband met de planning, de inhoudelijke opvulling en de opzet van de werkgroep.

Mijn bevoegde administratie heb ik op datum van 26.10.1982 opdracht gegeven om de huisvesting van de vzw Jongeren voor Werk te verzekeren.

Op dit moment zijn twee concrete voorstellen overgelegd.

Ik voorzie dan ook dat deze aangelegenheid zeer spoedig op een gunstige manier, een definitieve regeling zal krijgen.

Vraag nr. 117
van 10 februari 1983
van de heer F. VERMEIREN

SABAM — Autonome wijze verordenend van optreden

De Belgische vereniging van auteurs, componisten en uitgevers (SABAM) blijft een burgerlijke vennootschap te zijn, gesticht onder coöperatieve vorm, waarvan de vertegenwoordigers (vaststellers genaamd) op een zeer autonome wijze verordenend zouden optreden.

Naar verluidt maken zij — wanneer de tegenpartij niet akkoord gaat — ogenblikkelijk de zaak bij het gerecht aanhangig, wat veelal op een gelijkstelling van de SABAM uitdraait.

Graag mocht ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen.

1. Of een vaststeller op dezelfde autonome wijze verordenend mag optreden bij een activiteit die als privé kan beschouwd worden, bijvoorbeeld een huwelijksfeest ?
2. Of een vaststeller al dan niet mag of kan optreden wanneer een activiteit in een privé-woning door- gaat?

Antwoord

Ik moge het geachte lid erop wijzen dat de materie die zijn vraag behandelt een nationale materie is die ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Justitie.

Ze zal derhalve overgemaakt worden aan de dienst „Parlementaire Vragen” van de Kamer der Volks- vertegenwoordigers.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 17
van 26 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Provincie- en rijkswegen — Verhaalbelastingen

Staatsbanen en provinciale banen geven aanleiding tot het heffen van verhaalbelastingen.

Ingevolge de fusies van gemeenten zien wij ook bijna overall een verbetering en een uitbreiding van de intergemeentelijke wegen van groot verkeer.

Het hoeft niet gezegd dat de uitbouw van deze wegen voor de aanpalenden heel wat nadelen met zich meebrengt zoals lawaaihinder, luchtbezoedeling en minder veiligheid. Dit heeft ook tot gevolg dat de eigendommen langs deze wegen minder gezocht worden en dan ook in waarde verminderen.

Het innen van verhaalbelastingen steunt vooral op het basisprincipe dat de aanpalende eigendommen door de aanleg van deze nieuwe infrastructuur in waarde vermeerderen. Niemand zal vandaag nog de stelling betwisten dat dit zeker niet het geval is voor nieuw aangelegde wegen van groot verkeer.

De vraag dient dan ook gesteld of verhaalbelastingen voor deze werken dan nog verantwoord zijn gezien de vermindering in waarde van de aanpalende eigendommen.

Zou het ook niet billijk zijn een verschillende aanslagvoet vast te stellen per type weg, gezien dit niet het geval is met buurtwegen en voetwegen?

Antwoord

In tegenstelling met wat door het geachte lid wordt vooropgesteld, geven werken aan provincie- en rijkswegen in de regel geen aanleiding tot het heffen van gemeentelijke verhaalbelastingen. De kosten van werken aan deze wegen vallen inderdaad grotendeels ten laste van de overheden die ze beheren.

Wat de verwijzing naar de zogenaamde intergemeentelijke wegen van groot verkeer betreft, kan ik veronderstellen dat hier de buurtwegen van groot verkeer worden bedoeld, waarvoor de gemeenten het recht hebben via belastingen de kosten van zekere werken te verhalen op de aangelanden. De heffing van deze belasting wordt verantwoord door de theoretische waardevermindering van de aanpalende gronden en door de financiële noodwendigheden van vele gemeenten, die de omvangrijke kosten van vaak onontbeerlijke wegenwerken niet met hun normale middelen kunnen dekken. De bemerking van het geachte lid dat de verbetering van de infrastructuur een waardevermindering van de aanpalende eigendommen tot gevolg kan hebben, lijkt mij afhankelijk van het subjectieve oordeel van de betrokkenen. Uiteindelijk is het de vertegenwoordigende vergadering van de gemeente die beslist over het heffen van de belasting. Het ligt geenszins in mijn bedoeling aan de autonomie die op dit vlak bestaat, te tomen.

Ten slotte lijkt het vaststellen van verschillende aanslagvoeten per type weg mij niet aangewezen. In iedere belastingverordening betreffende het leggen van wegverharding dient verplicht een bepaling te worden opgenomen, volgens welke de verhaalbare kosten worden beperkt tot een maximale breedte van de weg.

Vraag nr. 20
van 2 februari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Sint-Hubertuskerk te Wakkerzeel — Diefstal van kunstschaten

Tijdens de Kersttijd werd de Sint-Hubertuskerk te Wakkerzeel (Werchter) van een aantal kunstschaten beroofd.

Vrij eenvoudig kon de bouwvallige deur geopend worden.

Reeds op 1 mei 1981 werd door de Voorzitter van de Wakkerzeelse Kerkfabriek aan de Dienst voor Gesubsidieerde Werken gevraagd om deze deur te mogen vernieuwen. Hierop volgde een plaatsbezoek waaraan 8 personen deelnamen; een PV van dit plaatsbezoek volgde, alsook een brief van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg met de uiteenzetting van de uit te voeren werken.

Inmiddels werden al een aantal schrijnwerkers voor deze opdracht geraadpleegd.

Op 27 juli 1981 werd de opdracht toegezegd ten belope van de som van 36.400 F.

In januari 1982 deelde de provinciale diensten van Brabant mede dat ze voor 20% zouden subsidiëren terwijl voor de 60% tussenkomst van de Staat een aantal onderlinge contacten tussen het Ministerie van Justitie en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Provinciebestuur lopend waren.

Uiteindelijk vond de administratie dat de aannemer een nieuwe deur voorzag in plaats van een herstelling en dus diende er een beperkte heraanbesteding uitgevoerd te worden. Dezelfde schrijnwerkers werden opnieuw aangeschreven en uiteindelijk bleek dezelfde schrijnwerker de enige inschrijver te zijn en werd hem op 26 april het werk toegekend voor de prijs van 46.800 F.

Op 12 mei 1982 werd dan het bundel naar de Dienst van de Gesubsidieerde Werken gezonden.

Tot op heden zonder antwoord.

Graag vernam ik het oordeel van de geachte Minister over deze gang van zaken en de contraproductie die er uit voortspruit? Welke maatregelen zal hij treffen voor een andere proceduriële aanpak voor dergelijk soort werk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de toelating om onmiddellijk de werken uit te voeren reeds op 2 juni 1981 werd gegeven door mijn geachte voorganger, de toenmalige Staatssecretaris voor de

Vlaamse Gemeenschap. De toelating vermeldt uitdrukkelijk :

„De werken... vallen onder toepassing van mijn omzendbrief nr. 42 dd. 10.3.1981, zodat u de werken, na raadpleging van ten minste drie bevoegde firma's, moogt laten uitvoeren”.

Het betrokken gemeentebestuur heeft blijkbaar die toelating genegeerd en al de daarop volgende discussies over de aanneming van het werk kunnen het uitsstel niet rechtvaardigen.

Bij brief van 14 januari 1983 heeft mijn administratie het gemeentebestuur aangespoord zonder verwijl het werk te laten uitvoeren : de verantwoordelijkheid voor het niet uitvoeren ligt dus volledig bij het gemeentebestuur en kan geenszins op de Vlaamse Regering noch op haar administratie geschoven worden.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

**Vraag nr. 4
van 24 november 1982
van de heer A. DE BEUL**

OCM W-beleid — Volwaardige deelname van gehandicapten

De integratie van minder-valide personen in het maatschappelijk leven is één van de doelstellingen van het sociaal beleid van de regering.

Graag vernam ik van de Minister welke wettelijke voorzieningen er ter beschikking staan van iemand die wegens de aard van zijn handicap niet in staat is om zijn stem schriftelijk uit te brengen (blind of geen armen of benen).

De stemming is immers geheim als het om personen gaat (art. 33 van de wet van 8 juli 1976).

Kan zulke gehandicapte persoon in dit geval zich bijvoorbeeld laten bijstaan door een ander persoon die zich verbindt om het geheim van de stemming te bewaren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn inzake het gestelde probleem geen specifieke bepalingen inhoudt.

Artikel 33 dat de regelen behelst inzake de wijze van stemmen en de besluitvorming, voorziet enkel dat de stemming geheim moet zijn „als het om personen gaat”.

Derhalve dient zulks geregeld door een huishoudelijk reglement dat overeenkomstig het eerste lid van artikel 40 van dezelfde wet vastgesteld wordt door de raad voor maatschappelijk welzijn.

Wat het tweede gedeelte van onderhavige vraag betreft, dient opgemerkt te worden dat enkel die personen bedoelde vergaderingen kunnen bijwonen, welke

dit mogen „krachtens de wet” (cfr. artikel 36, tweede lid).

Hierbij wens ik het geachte lid te verwijzen naar punt 2 van het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken op vraag nr. 7 van de heer Van De Zande dd. 14 oktober 1977, Vragen en Antwoorden — Senaat — 8 november 1977, p. 2 15-2 16, dat mutatis mutandis evenzeer geldt voor de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Rekening houdend met de bepalingen van artikel 37 van voornoemde organieke wet van 8 juli 1976, komt het mij aanvaardbaar voor dat een minder-valide persoon die wegens de aard van zijn handicap niet in staat is zijn stem schriftelijk uit te brengen bijgestaan kan worden door de secretaris.

Krachtens artikel 45 woont de secretaris immers, zonder beraadslagende stem, de vergaderingen bij van de raad en van het vast bureau en kan hij de vergaderingen bijwonen van alle bijzondere comités.

**Vraag nr. 18
van 30 december 1982
van de heer O. MEYNTJENS**

Doven en gehoorgestoorden — Erkenning van de gebarentaal

Voor doven en gehoorgestoorden is een handgebaar meer dan een ondersteuning van het gesproken woord. Voor hen is de gebarentaal een onontbeerlijk middel om zich in een wereld van „horenden” verstaanbaar te maken.

De Nederlandstalige Dovenunie wil de kloof tussen doven en horenden zo klein mogelijk maken. Daarom stelt de Nederlandstalige Dovenunie een universeel woordenboek samen dat doven en horenden in staat moet stellen op een „beschaafde manier met elkaar te communiceren”.

De Waalse Gemeenschap heeft de gebarentaal officieel erkend zodat ze nu ondermeer is opgenomen in de programma's van het franstalig buitengewoon onderwijs.

De poging van de franstalige ministers om op overheidsvlak tot een samenwerking te komen met de Vlaamse Gemeenschap, hadden geen resultaat.

1. Welke initiatieven werden er vanuit het Ministerie van Gezin en Welzijnszorg genomen om de actie van de Nederlandstalige Dovenunie te ondersteunen?
2. Waarom stelt de Vlaamse Gemeenschap de officiële erkenning van de gebarentaal nog langer uit?
3. Waarom kon er geen overeenstemming bereikt worden met de Waalse Gemeenschap over de samenwerking op overheidsvlak?

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag kan ik het geachte lid melden dat inderdaad voor vele doven het gebruik van gebarentaal een zeer belangrijk middel is om in contact te komen met andere mensen. Het is duidelijk dat een eenvormig gebruik daarvan de com-

municatiemogelijkheden zou verruimen. Tot op heden is echter geen enkele vraag tot erkenning van de gebarentaal voor doven, noch op mijn Kabinet, noch op de administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap genoteerd.

Van enig overleg met de Franse Gemeenschap op dat vlak, kan dan ook moeilijk sprake zijn.

Voor gebeurlijke initiatieven op het vlak van de erkenning van de gebarentaal in het kader van de programma's in het Buitengewoon Onderwijs, verwijs ik naar de Minister van Onderwijs, die ter zake bevoegd is.

Ik kan het geachte lid wel mededelen dat ik met de BRT contacten heb gehad om het medium van de televisie toegankelijker te maken voor de doven en gehoorgestoorden. Van nabij heb ik de experimenten met teleteksten gevolgd en hoop dat de middelen zullen gevonden worden om dit experiment om te zetten tot een vaste waarde in het mediumbeleid t.a.v. doven en gehoorgestoorden.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 56
van 2 februari 1983
van de heer D. VERVAET**

Industriegebied te Hekelgem-Afligem — Uitbreiding

Op het grondgebied van de Affligemse deelgemeente Hekelgem staat een steenfabriek die werd gescheiden door een bufferzone van de residentiële wijk „De Cavee“.

Door de bouwcrisis kreeg het bedrijf meer en meer behoefte aan stapelruimte zodat deze groene bufferzone sneuvelde en het terrein tussen de wijk en het bedrijf tot ruim twee meter werd opgehoogd. Daarop werd een dikke betonplaat gegoten en een lange steenmuur gebouwd. Op dit verhoogd plateau staan nu paletten met bouwstenen wat een niveauverschil van soms zes meter met zich meebrengt.

Verleden zomer kocht het bedrijf een stuk weide dat rechtstreeks paalt aan de tuintjes van de omwonenden en kreeg toelating tot uitbreiding van de stapelplaats op deze weide.

Deze aanvraag had een misleidend karakter: immers, op het bijgevoegde situatieplan was de aangekochte weide (deel van sectie 562/a) opgenomen in het kadastrale nummer van het fabrieksterrein (sectie 563/h).

In verband hiermee had ik graag van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Aangezien Stedebouw een gunstig advies heeft gegeven voor een „aangevraagde verharding voor zover het een gelijkaardige verharding betreft met geen reliëfwijziging van meer dan een halve meter“, en de eerste ophoging reeds in strijd was met de stedebouwkundige voorschriften, hoe kan er dan sprake zijn van een gelijkaardige verharding van maximaal een halve meter?

2. Bent u het met mij eens dat de afgeleverde vergunning in strijd is met het Gewestplan aangezien de reeds uitgevoerde uitbreiding van het industriegebied ten koste was van de bufferzone en er nu geen verplichte bufferzone, van 2 maal 25 meter tussen een industriegebied en een residentiële woonwijk, meer zou zijn?
3. Zo ja, wat bent u van plan om hieraan te verhelpen?
4. Bent u het met mij eens dat de afgeleverde vergunning onwettelijk is aangezien de weide tot de aangrenzende sectie 562/a behoort en dus agrarisch gebied is?
5. Zo ja, wat gaat u ondernemen om de vergunning ongedaan te maken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat het hier om een concreet geval gaat, waaromtrent onvoldoende gegevens bekend zijn op het Kabinet. Bijgevolg wordt aan het Bestuur van de Stedebouw gevraagd deze zaak nader te onderzoeken.

Van zohast mij alle gegevens bekend zijn, zal rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

**Vraag nr. 58
van 4 februari 1983
van de heer R. DECLERCQ**

Openluchtgroeve te Damme-Lapscheure — Voorwaarden voor exploitatievergunning

Door de VN Stagro, Deerlijksesteenweg 43, 8370 Harlebeke, werd bij het gemeentebestuur van Damme een aanvraag tot een bestendige exploitatievergunning van onbepaalde duur ingediend voor het ontginnen van een openluchtgroeve in de gemeente Damme-Lapscheure.

Via petitielijsten wordt door de lokale bevolking geïnteresseerd tegen de uitbating van dergelijke zandwinningsgroeve. Plaatselijke actiegroepen trachten het gemeentebestuur onder druk te zetten om de vergunning die door voornoemde firma voor onbepaalde duur werd aangevraagd, niet als dusdanig uit te reiken, maar slechts voor de nodige beperkte duur en mits herstel van het geschonden landschap na de uitvoering van de werken.

1. De aangevoerde motivering tot het openen van de groeve, met name de aanleg van rijksweg 6 17, Balgerhoecke-Maldegem, impliceert een exploitatievergunning van beperkte duur.
2. Gezien de aard van de werken zal de grondwater-tafel belangrijke schommelingen ondergaan, met als gevolg dat door het dalen van de grondwater-tafel de omliggende akkers en weilanden te droog zullen worden en veedrinkputten onbruikbaar.
3. De zandwinning is gesitueerd in de onmiddellijke omgeving van twee waterrijke natuurgebieden met wetenschappelijke waarde. R-gebieden op het gewestplan. Deze zijn de Platte Kreek en het Zuid-over-de-Lievegeleed. Dit laatste gebied geniet daarenboven ook het statuut van beschermd land-

schap, vastgelegd bij KB van 5 februari 1976. De provincie West-Vlaanderen is bovendien niet rijk aan dergelijke krekten.

Graag vernam ik van de bevoegde Minister of hij natuurbehoudende maatregelen zal nemen en de gemeente Damme zal verplichten voorwaarden te stellen voor het uitreiken van de exploitatievergunning, indien de zandwinning ter plaatse toch zou geschieden.

Met name:

1. een exploitatievergunning voor de beperkte duur van de uitvoering van de werken voor rijksweg 617;
2. de opvulling van de uitgraving en de in het gewestplan voorgeschreven nabestemming, namelijk landbouwgrond, zo snel mogelijk en dit binnen drie jaar te realiseren zodat deze grond binnen de kortst mogelijke tijd aan de landbouwers wordt teruggegeven;
3. het limitatief opsommen van de stoffen en materialen bestemd voor de opvulling van de exploitatie en het bepalen van kwalitatieve eisen inzake de aan te leggen afdekkingslaag ;
4. het opmaken van een milieueffectrapport;
5. het opleggen van maatregelen aan de exploitant om de schommelingen van het grondwaterpeil te beperken volgens de richtlijnen van het milieueffectrapport.
Een regelmatige controle van de stand van het grondwaterpeil moet verzekerd en overtredingen moeten gesanctioneerd worden.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden :

1. Wat betreft de exploitatievergunning.
Deze is een materie welke ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister, bevoegd voor het Leefmilieu.
2. Wat betreft de bouwvergunning.
Deze werd door het college van burgemeester en schepenen van Damme afgegeven op 5 oktober 1982. De bouwvergunning houdt een reeks voorwaarden in zoals:
  - het stipt naleven van de adviezen van het Bestuur der Wegen, dit van de Damse polders en van het mijnwezen;
  - de opvulling dient te gebeuren met asse van huisvuilverbrandingsovens, overschotten van grondwerken, steenslag, afbraakmateriaal, baggerspecie enz. doch niet met toxische stoffen noch met huisvuil.
Met de opvulling dient effectief een aanvang genomen na de uitgraving of gedeelte van uitgraving.
Het geheel dient afgedekt met een laag aarde van plus minus 1 m, waarvan de toplaag zeker 30 cm teelaarde dient te zijn.
Het nieuwe terrein dient hetzelfde niveau te hebben als de omgevende gronden en dient effectief aan landbouw teruggegeven te worden.

— de werken niet aan te vatten vooraleer een exploitatievergunning is bekomen.

Vraag nr. 59 van 7 februari 1983 van de heer J. VALKENIERS

Ruilverkavelingen — Informatie

Na lectuur van de toespraak op 24 september jongstleden door de geachte Gemeenschapsminister te Hasselt naar aanleiding van 25 jaar ruilverkaveling, moeten wij nog steeds vaststellen dat er onvoldoende rekening gehouden wordt met de bij een ruilverkaveling betrokken personen.

De Minister stelt wel vast dat na grondige kennismaking met het project, de houding van de betrokkenen ten opzichte van dit project gunstig evolueert in de mate dat de verantwoordbaarheid van de ruilverkaveling wordt aangetoond.

Waarom gaat de geachte Minister dan niet over tot het beter informeren van de betrokkenen en tot het openbaar maken van de meeste vergaderingen die rechtstreeks of onrechtstreeks met de ruilverkaveling te maken hebben, bijvoorbeeld die van de ruilverkavelingscomités?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat mijn diensten zich niet beperken tot de door de wet voorgeschreven kennisgevingen, maar daarenboven op vrijwillige basis voorlichtingsvergaderingen organiseren. Het gebeurt wel vaker dat degenen, die een gebrek aan informatie aanklagen, niet aanwezig zijn op bedoelde vergaderingen, noch op de informatiezittingen die tijdens de officiële neerlegging van de stukken worden georganiseerd.

Wat de openbaarheid van de vergaderingen van de ruilverkavelingscomité's betreft, ben ik de mening toegedaan dat zulks maar mogelijk is in het raam van een algemene beslissing, waarbij openbaarheid van bestuur wordt opgelegd aan alle organen van de uitvoerende macht, zoals de administraties van het Rijk, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de gemeenten, de intercommunales, enz. Het zou niet opgaan deze openbaarheid op te leggen voor een enkel facet van 's lands bestuur.

Vraag nr. 60 van 10 februari 1983 van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Waasland — Gedwongen ruilverkaveling

Sedert meer dan 5 jaar verzet de overgrote meerderheid van landbouwers, eigenaars van landbouwgronden en natuurbeschermers zich tegen de gedwongen ruilverkaveling in onze streek.

Hun voornaamste argumenten zijn :

1. De oorspronkelijke aanvraag tot ruilverkaveling was bedoeld voor een gebied van ongeveer 50 hectaren gelegen in het bolakkergebied (Blok 1); deze

- aanvraag werd zonder inspraak uitgebreid tot een gebied van ±9.000 hectaren opgedeeld in 5 blokken. In blok 2 Meerdonk begint men met het project. Dit is een poldergebied met grote kavels, degelijke wegen en afwatering en een goed werkend polderbestuur. Vergeleken met de agrarische zones in Vlaanderen is ruilverkaveling in dergelijk grootschalig poldergebied zeker geen noodzaak of prioriteit.
2. Van in het begin heeft men het project op zeer geheimzinnige wijze doorgevoerd; een referendum onder de betrokkenen heeft men steeds geweigerd. 1830 handtekeningen verdwenen uit het bezwarendossier — de fotocopies zijn nog in ons bezit. Om het extreem gedwongen karakter van de ruilverkaveling te onderlijnen verwijzen we ernaar dat de opmetingen voor dit project steeds gebeurden onder rij kswachtbegeleiding. Er werden talrijke succesrijke massaverzamelingen en betogingen gehouden te Antwerpen en te Sint-Gillis-Waas. De algemene vergadering van polder + gemeentebestuur Beveren stemden tegen het project.
  3. Elke dag wordt er gesproken over bezuinigingen. De overheidskas is tot op de bodem leeg. Men vraagt aan iedereen om in te leveren en toch blijft men het geld uitgeven aan door betrokkenen niet gewilde projecten zoals de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland: de grond is er vruchtbaar en wijziging kan volgens de boeren alleen verslechteringen meebrengen.
  4. De trieste ervaringen met natuur en landschapsschendingen in zovele ruilverkavelde gebieden. Recente wettelijke stapjes in de goede natuurbehoudsgezinde richting geven onvoldoende garanties (o.a. decreet van 1978). Het is dan ook begrijpelijk dat alle natuur- en milieugroepen met schrik ruilverkaveling zien optreden. Door de schaalvergroting van de ruilverkaveling, waterpeilverlagen en dergelijke dreigt de natuur telkens de tol te betalen. Vandaar dat zovele natuur- en milieugroepen zich radicaal hebben uitgesproken tegen de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland. Langs heggen en kanten groeien zeldzame kruiden en planten die de herverkaveling alle zou vernietigen.
  5. Anderzijds stellen wij vast dat heel wat gedwongen ruilverkavelingen leiden naar monoculturen en er dus een zekere verarming optreedt in de soorten gewassen die worden voortgebracht en in het keuzeaanbod. Bovendien betekenen de eenzijdige culturen een verarming van de grond. Om hieraan te verhelpen dient dan weer een beroep te worden gedaan op kunstmeststoffen. Om het verhoogde gevaar voor bepaalde plantenziekten en insectenplagen tegen te gaan verhoogt men het gebruik van phyto-agronomische producten en insecticides. Naast een genetische verarming wordt ook de natuur zelf verloederd. (Denk aan de gevolgen voor het grondwater, de voedselketen enz.)
  6. De „gedwongen” ruilverkaveling is bovendien een ondemocratische maatregel die de vrijheid van boeren en medeburgers aantast. Ze wordt trouwens verdedigd door instellingen die er rechtstreeks belang bij hebben door o.m. hun verkoop van machines en produkten.
- Daarom vragen wij de geachte Minister toch nog rekening te houden met het door de gemeente Beveren en de algemene vergadering van de Polder uitgebrachte stemmen en met de wensen van de landbouwers.
- Bovendien wijzen we op de nadelige gevolgen die reeds bij gedwongen ruilverkavelingen vastgesteld werden: zo b.v. de grondverstuving in Geel, waar terug struiken moesten aangeplant worden.
- Er is een eeuwenlange polderervaring en wij hebben niet het recht de boeren te verplichten deze prijs te geven.
- Enkele vragen aan de geachte Minister:
1. Hoe komt het dat de uitbreiding van 50 ha naar 9.000 ha is gebeurd zonder inspraak der rechtstreeks betrokkenen?
  2. Waarom wil men een goedwerkend gebied veranderen in een — volgens ons onverantwoord — grootschalig project?
  3. Hoe en waarom verdwenen de 1830 handtekeningen uit het bezwarendossier?
  4. Waarom voorziet men een miljoenenuitgave om hervormingen te doen, onnodig en tegen de wil van de eigenaars in en dit op een ogenblik dat er een geldgebrek is?
  5. Heeft de geachte Minister van Landinrichting en Natuurbehoud rekening gehouden met de gevolgen van het verwijderen van sloten en grachten en struiken (verhoogde impact van weersomstandigheden) en met de kosten van nieuwe draineringswerken die waarschijnlijk geen verhoogde waarborgen bieden? Wat met de verdwijning van zeldzame plantensoorten en kruiden?
  6. Welke zal de invloed zijn, die te verwachten is van het verhoogde gebruik van kunstmeststoffen, pesticiden, insecticiden en andere chemische stoffen op de watervoorziening?
- Antwoord**
- Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken :
1. Zie mijn antwoord op de vraag nr. 51 van de heer Valkeniers van 21 januari 1983, rubriek 2.
  2. Uit de gegevens vervat in mijn antwoord op de vraag nr. 49 van de heer Geyselings van 19 januari 1983, rubriek 1, blijkt duidelijk dat de ruilverkaveling Meerdonk zowel op het gebied van de eigendom als van het gebruik kleinschalig is. De ruilverkaveling heeft ondermeer tot doel de gebruikskavels groter te maken en ze regelmatig vorm te geven met het oog op een economische uitbating. Anderzijds wordt er niets gewijzigd aan de schaal van de eigendommen en van de bedrijven, aangezien ieder belanghebbende evenveel dient terug te ontvangen als hij inbrengt.
  3. Zie mijn antwoord op hogervermelde vraag nr. 51 van de heer Valkeniers, rubriek 3.

4. De investeringen, verricht in het raam van de ruilverkaveling, geven aanleiding tot het ontstaan van nieuwe aangepaste landbouwstructuren, die meerdere generaties lang hun positieve invloed zullen doen gelden, hetgeen slechts van zeer weinige overheidsinvesteringen kan gezegd worden.
5. Vooraleer structuurwijzigingen uit te voeren, moet het ruilverkavelingscomité in uitvoering van artikel 71 van de wet van 22 juli 1970 een **landschaps**-evaluatie en een structuurplan opmaken. Deze plannen dienen als leidraad voor het gehele verloop van de ruilverkaveling. Voor zover mij bekend, zijn de ruilverkavelingscomités de enige overheidsinstanties die zich in uitvoering van de wettelijke bepalingen ter zake, bestendig laten leiden door objectieve en wetenschappelijk verantwoorde gegevens inzake landschap en natuurbehoud.
6. De uitvoering van een ruilverkaveling en de ermee gepaard gaande aanpassing van het kavelpatroon kunnen leiden tot een meer oordeelkundig gebruik van de geciteerde produktiemiddelen. Het is mij niet duidelijk hoe ruilverkaveling zou kunnen oorzaak zijn van een verhoogd gebruik van **planten**-beschermingsmiddelen.

Vraag nr. 61
van 15 februari 1983
van de heer M. BOURRY

Vlaamse Gewest — Bouwvergunningen

Tijdens de eerste tien maanden van 1982 werden in België 2 1.487 bouwvergunningen aangevraagd.

In dezelfde periode van 1981 werden 28.926 aanvragen ingediend.

Graag vernam ik van de geachte Minister het aantal bouwvergunningen voor Vlaanderen gedurende dezelfde referentieperioden.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Tijdens de perioden 1.1.1981-31.10.1981 en 1.1.1982-31.10.1982 werden volgende bouwvergunningen aangevraagd en afgeleverd voor nieuwbouw en verbouwing van woongebouwen en andere gebouwen:

	Periode			
	1.1.81 - 31.10.81		1.1.82 - 31.10.82	
	Aan-vraag	Goed-gekeurd	Aan-vraag	Goed-gekeurd
Nieuwbouw	17 767	15 579	16 676	14 991
Verbouwing	10 772	9 596	9 193	8 333
Totaal	28 539	25 175	25 869	23 324

Vraag nr. 62
van 18 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Erembodegem — Illegaal optrekken van een veebedrijf

Met mijn parlementaire vraag nr. 87 van 10 juni 1982 stelde ik vragen in verband met het illegaal optrekken van een veebedrijf te Erembodegem.

In het antwoord wordt toegegeven dat de in overtreding opgerichte stallen en silo's zich inderdaad gedeeltelijk in het woongebied en gedeeltelijk in het natuurgebied van het vigerende gewestplan Aalst-Ninove-GeraardsbergenZottegem bevinden. Door het bestuur werd de overtredingsprocedure ingezet.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Op vraag 3 werd geantwoord dat een definitief standpunt maar kan ingenomen worden, onder meer het standpunt van het college van burgemeester en schepenen betreffende de overtreding en het standpunt van het hoofdbestuur betreffende het beroep van de gemachtigde ambtenaren tegen de vergunning afgeleverd door de bestendige deputatie.
  - a. Heeft het college van burgemeester en schepenen zijn standpunt dan niet bepaald door beroep aan te tekenen tegen de bouwvergunning, toegekend door de bestendige deputatie, en door op 17 januari 1983 tot verzegeling over te gaan?
  - b. Er wordt mij meegedeeld dat het hoofdbestuur in 1982 het kwestieus dossier voor beslissing aan uw departement heeft overgemaakt. Strookt zulks met de waarheid?
2. Als het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bekend is en nu ook het dossier terug op uw kabinet ligt, op wat wordt dan nog gewacht om een beslissing in dit geschil te nemen?
3. Wat was de uitspraak in beroep tegen de Koning wat de silo's betreft?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. punt a.

Er dient onderscheid gemaakt tussen de behandeling van een beroepsdossier in toepassing van art. 55 van de wet van 29 maart 1962 betreffende de stedenbouw enerzijds en art. 64 e.v. van dezelfde wet, hetwelk betrekking heeft op bouwbedrijven. Het eerste dossier handelt over een bouwvergunning, het tweede over een bouwvergunningsovertreding.

punt b.

Het hoofdbestuur heeft pas vrij onlangs nl. op 10 februari 1983 het dossier van het bouwberoep aan het Kabinet voorgelegd.

2. Sinds de toepassing van de wet op de stedebouw tot de bevoegdheid behoort van de Vlaamse Regering, wordt de uiteindelijke beslissing in beroepszaken getroffen door de Gemeenschapsminister. Het betreft een beslissing in laatste instantie; vandaar dat het noodzakelijk is dat, vooraleer deze beslissing wordt getroffen, het dossier aan een grondig onderzoek wordt onderworpen.
3. Daar het onderzoek nog aan de gang is, is er uiteraard ook nog geen beslissing getroffen.

1. welke openbare erkende bouwvennootschappen voor huisvesting er in 1982 werkzaam waren;
2. hoeveel woningen er in 1982 door elk van deze maatschappijen werden verkocht;
3. hoeveel woningen er in 1982 werden gerenoveerd (huur- of verkochte woningen);
4. hoeveel woningen er door elk van deze maatschappijen in 1982 werden verhuurd;
5. het aantal personen dat in 1982 in elk van deze maatschappijen tewerkgesteld was.

**J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 23
van 3 februari 1983
van de heer N. DE BATSELIER**

Openbare bouwvennootschappen in het arrondissement Dendermonde — Activiteiten

Graag vernam ik van de geachte Minister, wat het arrondissement Dendermonde betreft :

Antwoord

In antwoord op de door het geacht lid gestelde vraag, heb ik de eer u voor wat betreft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, en de Nationale Landmaatschappij, overzichtelijke tabellen ter kennis te brengen.

In verband met punt 3 en 4 van het geachte lid zijn vraag, trek ik hem de aandacht op het feit dat de Nationale Landmaatschappij en haar erkende maatschappijen uitsluitend woningen bouwen met het oog op de verkoop. Aldus wordt er geen activiteit in verband met de renovatie en huurwoningen gevoerd.

A. De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting:

Benaming van de vennootschap	Aantal woningen			Aantal personeelsleden op 3 1.12.1982				
	Verkocht in 1982	Gesaneerd in 1982	Verhuurd op 31.12.1982	Bedienden		Werklieden		Concierge
				voltijds	deeltijds	voltijds	deeltijds	
„Geluk in ons Huis” Baasrode	2	—	198	1	—	—	—	
„ Dendermondse Volkswoningen” Dendermonde	3	—	797	1	1	—	—	
„ De Zonnige Woonst ” Hamme	40	—	771	3	—	2	2	
„ Hulp in Woningnood” Overmere	—	—	266	1	—	—	—	
„ Volkswelzijn” Dendermonde	148	—	482	2	2	—	4	
„ Eigen Dak” Wetteren	14	—	661	2	—	6	—	
„ Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw” Zele	2	—	467	1	1	1	—	

B. De Nationale Landmaatschappij :

Benaming van de erkende Samenwerkende Maatschappij	Aantal woningen		Aantal personeelsleden op 3 1.12.1982				
	Gebouwd in 1982	Verkocht in 1982	Bedienden		Werklieden		Concierge
			voltijds	deeltijds	voltijds	deeltijds	
„ Gewestelijke Landmaatschappij ”		97 97 1 — — —					

Te noteren dat de Nationale Landmaatschappij leningen toestaat voor de verbetering of gezondmaking; voor de aankoop met verbetering of gezondmaking van bestaande woningen.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID**

**Vraag nr. 18
van 11 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS**

A-dienst — Personeelsbezetting

Voor 'n A-dienst voorziet men 16 personeelsleden. Benevens een half-time sociale assistent en half-time psycholoog zijn er mogelijkheden voor 4 andere personen met een licentiaatsdiploma of met een diploma van niet universitair onderwijs met een para-medisch, sociaal, pedagogisch of artistiek karakter.

Indien men al deze posten zou bezetten door niet verplegend personeel, blijven er 11 posten over voor verplegend personeel. Meent de Minister dat het mogelijk is de dienst gaande te houden op een verantwoorde wijze zowel 's nachts als over de weekeinden, de verlofdagen en vakantieperiodes inclusief?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het inderdaad onze bekommernis is, de verschillende diensten in de gezondheidszorg op de meest verantwoorde wijze te laten functioneren.

Ook bij de samenstelling van de personeelskaders van A-diensten wordt hieraan bijzondere aandacht besteed. Volgens de behoeften van de dienst wordt dan ook gestreefd naar een evenwichtige verhouding en kunnen functies van paramedici omgezet worden in functies van verpleegkundigen.

De A-dienst mag niet beschouwd worden als een geïsoleerde voorziening; in de meeste gevallen maakt hij deel uit van een psychiatrisch ziekenhuis of een algemeen ziekenhuis met andere diensten; door onderlinge afspraken tussen hun diensten kunnen werkregelingen tot stand komen, waarbij de dienst verzekerd wordt, dit zowel gedurende de nacht, de weekeinden, als tijdens de verlofdagen en vakantieperiodes.

**Vraag nr. 19
van 11 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS**

CGG's — Full-time psychologen en maatschappelijke werkers

CGG's beschikken over equipes met full-time psychologen en maatschappelijke werk(st)ers. De polyklinieken verbonden aan de A-diensten die in de meeste gevallen meer patiënten zien en veel meer dossiers op te stellen hebben, hebben deze equipes niet. Is dit logisch?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat er niet voldoende kwantitatief materiaal beschikbaar is om een grondige vergelijking te maken tussen het functioneren van de poliklinische consultaties en de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Een dergelijke vergelijking mag zich immers niet beperken tot het aantal op te stellen dossiers, maar zou bijvoorbeeld ook de tijdsinvestering per cliënt moeten omvatten.

Overigens maakt een polikliniek deel uit van een ziekenhuisdienst en kan zij als zodanig terugvallen op het geheel van de ziekenhuisinfrastructuur.

De centra voor geestelijke gezondheidszorg daarentegen functioneren meestal autonoom.

Bovendien hebben zij eveneens een preventieve opdracht en dit is een werkerterrein dat niet steeds kan uitgedrukt worden in aantallen patiënten en dossiers.

**Vraag nr. 20
van 11 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS**

CGG — Personeelsformatie en uitgaven

Het is niet omdat een CGG een populatie bestrijkt van 91.000 inwoners dat dit enige waarborg inhoudt voor de goede werking van dit centrum.

Deze werking dient volgens mij te worden beoordeeld aan de hand van het aantal geziene patiënten en dossiers.

Graag kreeg ik voor deze centra, verdeeld per gewest, het aantal nieuwe dossiers dat in de laatste drie jaar werd opgesteld.

Ook vernam ik graag de personeelsformatie en de uitgaven voor deze centra, zo mogelijk per centrum en per gewest.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het erkende personeelskader voor de 65 diensten voor geestelijke gezondheidszorg eind 1982 was samengesteld als volgt:

1.326 u psychiatrische functie
3.858 u psychologische functie
4.340 u maatschappelijke functie
2.820 u administratieve functie
843 u aanvullingsfunctie

Het beschikbaar krediet bedroeg voor deze sector:

in 1980 : 240.000.000
in 1981 : 255.000.000
in 1982 : 262.800.000

Er moet worden opgemerkt dat de 5 nederlandstalige diensten van Brussel-Hoofdstad niet in deze cijfers zijn opgenomen.

De kwantiteit van de geleverde prestaties wordt per centrum periodiek door de inspectiedienst nagegaan.

Om de twee jaar wordt daarvan een globale statistiek gemaakt. Zo werd berekend dat het totaal aantal cliënten van de 62 erkende diensten in het jaar 1981 bedroeg: 21.228.

Voor het jaar 1983 zal deze berekening opnieuw worden gemaakt. Overigens geeft dit cijfer maar een onvolledig beeld van het werkvolume van de extramurale sector. De niet-cliëntgebonden activiteiten zijn er niet in opgenomen.

Vraag nr. 21
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

SOA-ziekten — Voorlichting

Ik verneem dat in verband met de SOA-ziekten de overheid weinig of geen inspanningen doet om de bevolking doeltreffend te informeren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of deze vaststelling juist is?

Wil de heer Minister me zowel zijn materiële als financiële inspanningen in het jaar 1982 in verband met de voorlichting over SOA-ziekten op een rijtje plaatsen?

Antwoord

In antwoord op bovengemelde vraag dien ik het geachte lid mede te delen dat in de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van de centra voor Prematrimonia, Matrimoniale en Gezinsconsultaties, verschillende instellingen werden erkend als specifieke centra voor Gezins- en Sexuele Opvoeding. Deze centra houden zich intensief met de problematiek van SOA en de voorlichting in dit verband bezig. Door hun specifieke plaats in de hulpverlening zijn zij ook het best geplaatst om de bijzondere risicogroepen te bereiken.

De gezondheidsvoorlichting neemt in mijn beleid een bijzondere plaats in. Op 9 december 1982 heb ik een groep van experts op dit gebied als voorlopig adviesorgaan op mijn kabinet bijeengebracht. Deze groep vergadert regelmatig en ik heb besloten hem dringend om advies te vragen omtrent de meest geschikte acties betreffende SOA.

Vraag nr. 24
van 17 januari 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Dienst 900 te Turnhout — Afbakening van de „bevoegdheidsgebieden”

Medische instellingen die „erkend” zijn voor de „Dienst 900” krijgen een „bevoegdheidsgebied” toegewezen.

De tijdelijke of voorlopige regeling die er in het gebied Turnhout werd genomen, behelst een kennelijke en partijdige beoordeling van de CM-kliniek ten nadele van het OCMW-ziekenhuis Sint-Elisabeth. De „moeilijkheden” van de nieuwe CM-kliniek zijn gekend maar dit is geen reden om een openbaar zieken-

huis dat, wat o.m. intensieve zorgen betreft tot de modernste en de beste van het land behoort, een „normale” aanvoer van meer dan de helft „natuurlijk” patiënten op een arbitraire wijze te ontnemen.

Ik verzoek de Minister deze zaak opnieuw te onderzoeken en een wijziging van de tijdelijke regeling door te voeren die meer conform is met het algemeen belang. Zo dat niet dadelijk gebeurt kan de Minister dan enige verklaring geven voor de onwettelijkheid of onregelmatigheid in de huidige afbakening, die inderdaad strijdig is met de ter zake geldende regelen?

Zo de geachte Minister deze onregelmatigheid niet als een bewezen feit beschouwt, mag ik hem dan vragen de afbakening te verantwoorden?

Antwoord

De organisatie „900” werkt, sinds het in werking treden van het nieuwe ziekenhuis Sint-Jozef zoals door het geacht lid beschreven.

Mijn administratie heeft samen met het lokale Turnhoutse bestuur en brandweer Turnhout en Antwerpen (waar het hulpcentrum gevestigd is) de huidige regeling uitgewerkt.

Deze regeling geldt als proefperiode, vastgesteld voor een termijn van 6 maanden.

Einde februari 1983 zal een evaluatie verricht worden die zal rekening houden met zowel de belangen van de vervoerde en opgenomen „900”-patiënten als met de praktische haalbaarheid van de gekozen werkwijze.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 19
van 7 december 1982
van de heer L. VANVELTHOVEN

Collector voor nijverheidsafvalwater langs het Albertkanaal — Stand van zaken — Verantwoordelijkheid

Volgens een artikel in een Vlaamse krant zouden een 40-tal km van de collector, tussen Genk en Tessenderlo, definitief worden afgeschreven.

In het beste geval zou het 60 km-lange project Tessenderlo-Antwerpen slechts geschikt zijn om per dag 35.000 m³ brak water van Tessenderlo chemie, de Limburgse Vinylmaatschappij en Limburg chemie rechtstreeks in de Schelde te lozen.

De Herentalse computerinstallatie is overbodig en verroest.

Heel deze trieste geschiedenis die de gemeenschap 5 miljard kost verplicht mij tot het stellen van de volgende vragen :

1. a. Welke zijn de studie bureaus die het ontwerp hebben opgesteld?
- b. Op welke gronden werden zij aangewezen?
- c. Welke referenties inzake dergelijke werken konden zij voorleggen ?
- d. Door welke Minister(s) werden zij aangeuid?

- e. Welke erelonen mochten zij, ieder afzonderlijk tot op heden ontvangen?
2. Welke bedragen tot op heden werden besteed aan :
- onteigening;
  - aanleg ;
  - onderhoud;
  - herstellingswerken ;
  - schadevergoedingen ;
  - erelonen.
3. Welke eisen tot schadevergoeding, ingesteld door de staat tegen de bedrijven, reeds werden ingewilligd en welke nog in betwisting zijn?
4. Welke eisen tot schadevergoeding, ingesteld door de bedrijven, reeds werden ingewilligd en welke nog in betwisting zijn.
5. Het Rekenhof drong sinds 1975 en vooral vanaf 1977 herhaaldelijk aan op een onderzoek naar de verantwoordelijkheid, zowel van de studiebureaus als van de betrokken ambtenaren, inzake foutieve conceptie, slechte coördinatie, gebrekkig toezicht...
- Werd er, en wanneer, dergelijk onderzoek bevolen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag **nr. 19 dd. 7 december 1982** kan ik het geachte lid van de Vlaamse Raad het volgende mededelen :

1. a. De collector voor Nijverheidsafvalwater langs het Albertkanaal werd ontworpen door de **studieburelen 0. De Koninckx, Belgroma en Swartenbroeckx.**
  - b. + c.
De studieburelen werden aangewezen op grond van hun ervaring en faam.
  - d. Het hoofdcontract tussen de Belgische Staat en voornoemde studieburelen werd ondertekend op 8 juli 1965 door de toenmalige Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, de heer J.L. Custers.
  - e. Tot 1982 werd aan studiebureau 0. De Koninckx een bedrag aan erelonen betaald van 9 1.8 15.298 F, aan Belgroma 28.015.298 F en aan studiebureau Swartenbroeckx 45.151.119 F.
2. Aan onteigeningen, aanleg, onderhoud, herstellingswerken, vergoedingen en erelonen, werd tot op heden 4.682.145.702 F besteed.
3. Omwille van schade opgelopen tijdens de beproeving van de druktoeren te Herentals heeft de Vlaamse Gemeenschap de NV Nobels-Peelman, de SV Seco, de studieburelen 0. De Koninckx, Belgroma en Swartenbroeckx gedagvaard. De NV Denys werd gedagvaard omwille van aanbrechte schade aan de elektro-mechanische uitrusting van de slibverwerkingskelder te Antwerpen-Noord.
Beide dagvaardingen zijn in behandeling voor de rechtbank.

4. Volgende dossiers zijn nog in betwisting.
1. NV Siemens : betwisting rond herwaardering Duitse Mark;
  2. TV Sibedan: eis tot terugbetaling ingehouden boetes;
  3. NV Vanhout: schadeëis tgv. schorsing bouwwerken ;
  4. NV Nobels-Peelman : schadeëis tgv. termijnsverlenging en boetes;
  5. TV Denys-Bonna-Socea : schadeëis tgv. termijnsverlenging en ingehouden boetes;
  6. NV Danheux-Maroye : schadeëis tgv. schorsing en ingehouden boetes;
  7. Studiebureau 0. De Koninckx en Belgroma: eis tot uitbetaling ingehouden erelonen.
- Volgende eisen tot schadevergoeding werden ingewilligd.
1. NV Siemens: schadeëis tgv. overschrijden termijnen;
  2. TV Sibedan: schadeëis tgv. overschrijden termijnen.
5. Er werd geen dergelijk onderzoek bevolen.

Vraag nr. 54 van 26 januari 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Drinkwaterput te Emblem — Bescherming tegen verontreiniging

Te Emblem, in de Dorpstraat, bevindt zich het bekend Sint-Gummaruskapelleke dat door vrome pelgrims wordt bezocht en toegewijd is aan Sint-Gummarus.

Aan dit bedevaartgebouw ligt een drinkwaterput waarin zich volgens de legende „geneeskrachtig” water bevindt. Dat water wordt niet alleen door pelgrims mee naar huis genomen maar ook bij watergebrek putten de omwonenden rijkelijk van dit water, zowel voor menselijk als dierlijk gebruik.

Deze waterput bevindt zich op dit moment op een afstand van ongeveer 100 m van de vuilnisbelt waarop volgens mijn informatie huishoudelijke- en industriële afval wordt gestort. Ook plantenresten uit serres die met, wie weet, welke scheikundige sproeistoffen behandeld zijn geweest.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft uw Kabinet kennis van dit bedevaartoord en zijn waterbron dat op nauwelijks 100 m van een reusachtige vuilnisbelt bevindt?
2. Werd het drinkwater van het Sint-Gummaruskapelleke op zijn zuiverheid (poluerende stoffen) getest?
3. Dringen zich geen maatregelen op om deze bekende waterbron te beschermen tegen waterverontreinigende afvalstoffen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 19/1/1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Ik ben op de hoogte van het feit dat het Sint-Gummaruskapelleke een bedevaartoord is en dat er op 100 meter een vuilnisbelt ligt.
2. Er werden nog geen monsternames of analyses uitgevoerd op het drinkwater van het Sint-Gummaruskapelleke.
3. Gezien de saneringswerken van de stortplaatsen in de Dorpstraat, kortelings zullen aanvangen, zal de toezichthoudende ambtenaar de nodige maatregelen treffen die noodzakelijk zijn.
Het water uit de put naast het Sint-Gummaruskapelleke zal eveneens op zijn kwaliteit gecontroleerd worden.

Vraag nr. 55
van 26 januari 1983
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEN-
BUSSCHE

Stortputten — Collectivisering

Momenteel ervaart men bij eigenaars van erkende stortputten een zekere onrust bij de geruchten over een mogelijke aanstaande collectivisering van de stortputten.

Krachtens het afvaldecreet mag de Overheid in de sector initiatieven nemen.

Bestaan er plannen over mogelijke naasting van alle of enkele stortputten?

Is daar reeds informatie over beschikbaar?

Antwoord

Het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen voorziet in een planmatige aanpak van de problematiek inzake verwijdering van vaste afvalstoffen in het Vlaamse Gewest.

Zo een benadering moet de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in de gelegenheid stellen om enerzijds de benutting van de bestaande installaties te optimaliseren en anderzijds de verwijderingskostprijs in de brede zin van het woord te minimaliseren.

Om nu tot de grond van de zaak te komen wens ik het geachte lid erop te wijzen dat een van de fundamentele peilers voor een planmatig beleid het voorzien van alternatieven dient te zijn.

Bepaalde installaties kunnen immers uitvallen, terwijl de afvalstroom ononderbroken voortduurt.

In dit licht dient het initiatief van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest met betrekking tot de verwerving van één of meerdere stortplaatsen gezien te worden.

Dit mag evenwel geenszins geïnterpreteerd worden als de collectivisering van een sector.

Private initiatieven zullen naast initiatieven van de openbare sector blijven bestaan, met dien verstande evenwel dat toezicht op alle stortterreinen zal verscherpt worden, niet met economische achtergronden, maar wel met het oog op de vrijwaring van het leefmilieu.

Als antwoord op de concrete vraagstelling van het geachte lid kan ik dan ook het volgende antwoorden:

- van een naasting van alle of meerdere putten door de Overheid is op dit ogenblik geen sprake. Ik heb aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wel de opdracht gegeven met enkele eigenaars van storten onderhandelingen te beginnen in verband met de overname van één stortput per provincie.
Ik meen dat het verwerven van putten slechts in uitzonderlijke gevallen via de onteigeningsprocedure dient te geschieden.
- Er wordt door mijn kabinet momenteel een voorstel van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest met betrekking tot het beheer en de exploitatie van deze stortplaatsen, onderzocht.

Vraag nr. 56
van 26 januari 1983
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEN-
BUSSCHE

Afvalstoffen — Meldingsformulier

In het decreet over de afvalstoffen lezen wij in artikel 3 een strikte definitie van afval. In zijn decemberbulletin heeft het VEV een meer economische betekenis omschreven en aanbevolen bij het invullen van het meldingsformulier.

Welke houding neemt u aan tegenover deze economische omschrijving?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ik mij strikt wens te houden aan de definitie van afvalstoffen zoals omschreven in artikel 3a van het decreet van 2 juli 1981 namelijk „elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens de op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen”.

Het betreft hier de definitie overgenomen uit de EEG-richtlijn van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen en derhalve op EEG niveau aanvaard.

Deze definitie dient inzake haar toepassing gezien in relatie met het bepaalde in artikel 2 van hetzelfde decreet, dat als doel stelt:

„de gezondheid van de mens of het milieu tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen te vrijwaren door het ontstaan van afvalstoffen te voorkomen, door het hergebruik, de terugwinning en de recycling van afvalstoffen te bevorderen en door het verwijderen van ontstane afvalstoffen te organiseren”.

Bovendien dient bij de toepassing van deze definitie rekening gehouden met het tijds- en plaatsgebonden karakter van het begrip afvalstoffen. Ik denk hier bijvoorbeeld aan de tijds- en plaatsgebonden toepassing van nieuwe technologieën inzake hergebruik, terugwinning en recyclage.

De economische omschrijving van het begrip afvalstoffen, zoals gehanteerd door het VEV is echter volledig onaanvaardbaar. Het catalogeren van een stof of een voorwerp onder het begrip afvalstof in functie van het al dan niet aanwezig zijn van een commerciële activiteit zou de hiervoren geciteerde doelstelling van het decreet volledig ontkrachten en elke reglementering zou onmogelijk worden. Hier kan worden volstaan met het citeren van het voorbeeld van de afvalolie die thans in zijn meest verontreinigde vorm nog als brandstof wordt gebruikt o.a. de tuinbouwsector met alle nefaste gevolgen vandien voor de kwaliteit van de lucht en voor de gezondheid van mens en milieu.

Vraag nr. 57
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Wijk „Ten Berg” te Woubrechtgem — Bouwaanvraag voor varkensstallen

Onlangs ontving het gemeentebestuur van Herzele een bouwaanvraag voor het optrekken van 5 varkensstallen op de wijk Ten Berg in Woubrechtgem.

Deze aanvraag heeft de plaatselijke bevolking in het verzet gejaagd om redenen van:

1. de milieuvervuilende gevolgen bij het in bedrijf stellen van zulk varkenshouderijcomplex;
2. gebrek aan de noodzakelijke rioleringen om de geproduceerde varkensbeer af te voeren ;
3. de verpestende stank die zulk bedrijf met zich brengt ;
4. het optrekken van deze stallen in een agrarisch waardevol landschap.
5. de waardedegradatie van twee historische hoeven (Hof Ten Berg - Hof Hoppelbeek) die zich in de onmiddellijke nabijheid bevinden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe groot is het totaal aantal varkens dat volgens de bouwaanvraag de bedrijfsvoerder wenst te voederen ?
2. Werd berekend hoeveel beer en andere vloeibare afval dit bedrijf, in volle functie dagelijks af te voeren krijgt?
3. Via welke afvoerwegen belandt deze vloeibare afval uiteindelijk in het oppervlaktewater?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem mededelen dat voor wat punt 1 betreft, dit onder de bevoegdheid valt van mijn collega, de heer Akkermans.

2. Volgens de totale oppervlakte van de stallen nl. 2607 m², en met een normale bezetting van 1 varken/m² kan men stellen dat hier een 2600 varkensmestplaatsen voorzien worden. De gemiddelde gier- en afvalwaterproduktie per dag en per mest-

varken wordt berekend aan 6 l m.a.w. 2600 x 6 = 15.600 l of 15,6 m³.

Landbouwtechnisch werd deze installatie door het Ministerie van Landbouw gunstig geadviseerd.

3. Zo de vloeibare afval van de bedrijven met vee- teeltactiviteiten in de land- en tuinbouw wordt gebruikt, komt het gier en afvalwater niet rechtstreeks in het oppervlaktewater terecht. Vóór de exploitatievergunning verleend wordt zal een plan voor de spreiding van de gier op het akkerland of weiland opgevraagd worden. Indien het bedrijf niet over deze mogelijkheid beschikt, dan dient dit een lozingsvergunning aan te vragen, waarin de lozingsnormen zijn bepaald.

Vraag nr. 58
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Lich tervelde — Uitbreiding van varkenskwekerij

Te Lichtervelde, meer bepaald in de wijk Kruiskalsijde, heerst ongenoegen in verband met de uitbreiding van een varkenskwekerij.

Volgens de beschikbare informatie zouden er thans stallingen worden opgetrokken terwijl de exploitatievergunning nog niet werd afgeleverd.

Kan de geachte Minister mij hieromtrent omstandig inlichten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat:

bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie West-Vlaanderen op 12 maart 1970 een exploitatievergunning verleend werd voor de uitbating van een varkensfokkerij met 2.300 dieren te Lichtervelde-Kruiskalsijde.

In augustus 1982 werd dit bedrijf zonder bijkomende vergunning uitgebreid met 4 stallen van elk 600 dieren.

De bevoegde Gezondheidsinspecteur heeft op 8 december 1982 de Procureur des Konings te Brugge hiervan op de hoogte gebracht met het verzoek een gerechtelijke vervolging in te stellen.

Vraag nr. 59
van 26 januari 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Ophalers van afvalolie — Erkenning

Er werden en worden herhaaldelijk overtredingen vastgesteld op de wet van 26 maart 1971 betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, en meer bepaald op artikel 2 van het koninklijk besluit van 3 oktober 1975 betreffende de voorkoming van oppervlaktewaterverontreiniging door afvalolie.

Bovenvermeld koninklijk besluit bepaalt dat de houders van afvalolie terecht kunnen bij wettelijk erkende ophalers, die er zich in de akte van erkenning toe

verbinden alle afvalolie op te halen, en die aan de Minister van Volksgezondheid het bewijs hebben geleverd over voldoende technische en financiële middelen te beschikken om deze olie af te halen, te vervoeren, op te slaan en zonder verontreiniging te gebruiken.

Anderzijds bepalen de artikelen 7 en 40 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen dat zij die afvalstoffen voortbrengen daarvan melding moeten maken aan de Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, OVAM, respectievelijk dat het verboden is zich van afvalolie te ontdoen anders dan door afgifte aan een inrichting die voor het ophalen en inzamelen van afvalolie een vergunning bezit overeenkomstig artikel 25 van hetzelfde decreet.

1. Werden in het Vlaamse Gewest, krachtens het koninklijk besluit van 3 oktober 1975 reeds ophalers van afvalolie op een wettelijke wijze officieel erkend?
2. Behoren de erkende ophalers, voor zover zij bestaan, tot de vergunningsplichtige ondernemingen, die in de artikelen 25 en 26 van het decreet van 2 juli 1981 worden bedoeld. Zo ja, bezitten deze „erkende” ophalers reeds de bedoelde vergunning?
3. Werden de houders van afvalolie op één of andere wijze op de hoogte gesteld van het bestaan van erkende en/of vergunde ophalingsbedrijven? Zo neen, denkt de geachte Gemeenschapsminister dan niet dat het ontbreken van duidelijke richtlijnen om zich op een niet verontreinigende, wettelijke omschreven wijze te ontdoen van afvalolie, het lozen van deze afvalstof in het openbaar hydrografisch net in de hand werkt?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 20/1/1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Inderdaad, vier erkenningen als ophaler van afvalolie werden reeds uitgereikt op basis van het KB van 3/10/1975.
  - 17/1 0/1982 : NV Booy Clean, Bredastraat 123 te 2000 Antwerpen voor de havens van Gent, Antwerpen en Zeebrugge.
  - 29/ 1 0/ 1982 : PVBA Leopold Oil, Herbekestraat 30 te 2620 Hemiksem voor het Vlaams Gewest.
  - 29/10/1982 : PVBA Beltmar, Heggemuslaan 15 te 2070 Ekeren voor de havens Antwerpen, Gent en Zeebrugge.
  - 30/ 1 1/1982 : PVBA Recup-Oil, Molenstraat 72 te 8781 Wielsbeke voor het Vlaams Gewest.
2. Zij behoren tot de vergunningsplichtige ondernemingen, bepaald in artikel 25 en 26 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.
In het ontwerpbesluit houdende nadere regelen voor het verwijderen van afvalolie is voor de ophalers een erkenning verplicht gesteld. Voor de verwerkers wordt daarnaast een vergunning voorzien.

Dit ontwerpbesluit wordt eerstdaags ter goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voorgelegd zodat bovenvermelde regeling inzake erkenning en vergunning van kracht zal worden.

3. De houders van afvalolie worden via het Belgisch Staatsblad op de hoogte gesteld van het bestaan van erkende ophalers.

Men kan gerust stellen dat het lozen van afvalolie in het hydrografisch net sterk is afgenomen. Inderdaad heeft afvalolie, sedert de energiecrisis, een dergelijke handelswaarde gekregen, dat er van een ontdoen van afvalolie via het hydrografisch net nauwelijks nog sprake is.

Vraag nr. 60 van 26 januari 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Wommelgem — Afbraakmateriaal

Te Wommelgem, meer bepaald in de Van Asschestraat, wordt op grote schaal allerlei afbraakmateriaal (stenen - houtstukken - ramen e.d.m.) gedeponeerd.

Het stuk grond waarop het afbraakmateriaal ligt, zou landbouwgrond zijn en toebehoren aan het OCMW. Deze grond ligt in de onmiddellijke nabijheid van Fort II.

Kan de geachte Minister mij zeggen of voor deze bedrijvigheid al dan niet een geldige vergunning werd afgeleverd?

In bevestigend geval, aan wie, voor welke termijn, voor welke materialen of afval?

In ontkennend geval, welke maatregelen zullen getroffen worden om aan deze illegaliteit een einde te maken?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 25/1/1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Door de toezichhoudende ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest werd op 1 februari 11. een inspectiebezoek uitgevoerd te Wommelgem in de Van Asschestraat.

Vastgesteld werd dat de eigenaar van dit terrein het OCMW is.

Het terrein is gekend onder sectie A nr. 305.

Volgens het gewestplan is dit perceel gelegen in een woonzone met landelijk karakter.

Het betreft een stapelplaats voor recuperatie van bouwmaterialen. De gekuiste stenen worden opgestapeld per soort.

De niet inerte materialen, zoals buizen, radiatoren worden geselecteerd en regelmatig weggevoerd.

De exploitant werd aangemaand een vergunningsaanvraag in te dienen, gezien stapelen van afvalstoffen een vergunningsplichtige activiteit is volgens artikel 3 van het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

De activiteit kan niet beschouwd worden als milieu-hinderlijk.

Vraag nr. 61
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Gevaarlijke industriële afvalstoffen — Selectieve ophaling

Artikel 37 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2 juli 1981 schrijft voor dat de Vlaamse Executieve de gevaarlijke industriële afvalstoffen die een selectieve ophaling en een bijzondere behandeling behoeven, de nadere regelen vaststelt.

Kan de geachte Minister mij zeggen welke gevaarlijke industriële afvalstoffen in dit artikel worden bedoeld en wat precies „de nadere regelen” omvatten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de Vlaamse Regering op dit ogenblik nog geen besluit heeft goedgekeurd dat de gevaarlijke industriële afvalstoffen aanduidt die een selectieve ophaling en een bijzondere behandeling behoeven en dat bijgevolg nog geen andere regelen zijn vastgesteld.

Vooreerst zal de Vlaamse Regering immers de lijst van gevaarlijke afvalstoffen dienen vast te stellen zoals dit voorzien werd in artikel 43 van het decreet van 2 juli 1981.

Ter zake bestaat er bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest reeds een voorstel van ontwerp, waaraan evenwel nog moet gesleuteld worden.

Het zal in de loop van de komende maanden aan mijn kabinet overgemaakt worden.

Bedoelig is, eenmaal dit besluit door de Vlaamse Regering goedgekeurd, in toepassing van artikel 37 van het decreet die gevaarlijke industriële afvalstoffen aan te duiden die, omwille van het bijzonder gevaar dat zij opleveren voor mens en milieu en omwille van de specifieke verwijdering die zij behoeven, een selectieve ophaling vereisen.

Uiteraard worden de giftige afvalstoffen die vallen onder toepassing van de gelijknamige wet van 1974, reeds selectief opgehaald door erkende verwerfers.

De gevaarlijke afvalstoffen omvatten grotendeels dezelfde soorten afvalstoffen, maar met lagere concentraties aan giftige componenten.

Vraag nr. 62
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

OTL-stort te Rumst — Afvalstoffen

Artikel 30 van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2.7.1981 schrijft voor dat de ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, deze op hun kosten moeten verwijderen.

Artikel 34 van hetzelfde decreet zegt verder dat de ondernemingen bedoeld in artikel 30, aan de afvalstoffenmaatschappij aangifte moeten doen van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afvalstoffen alsmede van de wijze waarop zij zich ervan zullen ontdoen.

Deze voorschriften stellen de afvalstoffenmaatschappij in staat al de voormelde gegevens te inventariseren en in kaart te brengen.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen.

1. Hoeveel bedraagt op dit ogenblik het aantal verschillende soorten vloeibare- en vaste industriële afvalstoffen die te Rumst op de OTL-vuilnisbelt gestort worden en waarvan de afvalstoffenmaatschappij ingevolge artikel 34 kennis heeft gekregen?
2. Hoeveel bedroeg voor het jaar 1982 het totaal gewicht aan industriële afval gestort door Belgische- en Nederlandse ondernemingen (afzonderlijk) te Rumst?
3. Werd op het OTL-stort te Rumst industriële afval gestort door ondernemingen of vrachtvoerders die bedrijvig zijn buiten de Belgische en Nederlandse grenzen?
4. Geschiedt de aangifte van de afvalverwijdering zoals voorzien in artikel 34, § 1, op voorhand of aan de poort van het OTL-stort?
5. Hoe dikwijls hebben de toezichhoudende ambtenaren in 1982 het OTL te Rumst gecontroleerd? Hoeveel PJ van overtreding werden opgesteld?
6. Tot welke klasse-indeling van de stortplaatsen behoort het OTL-stort te Rumst? (Besluit van de Vlaamse Executieve 2 1.4.1982, Hoofdstuk 2, artikel 2).
7. Hoe dikwijls hebben de toezichhoudende ambtenaren van de afvalstoffenmaatschappij de voortbrengers van afvalstoffen om een analyseringsverslag van de afvalstoffen verzocht met betrekking tot het OTL-stort?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 23/1/1983 kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Het aantal verschillende soorten vloeibare en vaste industriële afvalstoffen die op het OTL-terrein gestort worden is me onbekend. Wel dien ik te vermelden dat artikel 34 van het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen de meldingsplicht oplegt aan de voortbrenger van afvalstoffen en niet aan diegene die ze verwerkt. Bovendien wordt de meldingsplicht dit jaar voor het eerst toegepast.
2. Uit het stortregister blijkt dat in 1982 er 20.768 ton Nederlands afval en 125.569 ton Belgisch afval werd aangevoerd. Deze afvalstoffen zijn compatibel met het vergunningsbesluit van een stortplaats voor vermalen huisvuil, gewoon huisvuil en met huisvuil gelijkgestelde afvalstoffen.
3. Op het OTL-stort wordt alleen afval gestort afkomstig van Nederland en België.

4. De aangevoerde afvalstoffen worden aan de ingang gewogen en genoteerd in het stortregister, samen met de herkomst, vervoerder, uur aankomst, gewicht en weegbon-nummer.
5. De toezichhoudende ambtenaren hebben in 1982, 29 maal controle uitgeoefend op de stortplaats. Er werd één proces-verbaal van vaststelling opgesteld.
6. Het ministerieel besluit houdende de **uitbating**-voorwaarden voor het exploiteren van een stortplaats voor vermalen huisvuil, huisvuil en met huisvuil gelijkgestelde afvalstoffen door de NV OTL kan gecatalogeerd worden onder een klasse II stortplaats.
7. Het PIH van Antwerpen voert regelmatig **monst**-mames uit op de stortplaats OTL. Door OVAM werden 2 monsters genomen die geanalyseerd werden door het SCK-Mol.

Vraag nr. 63
van 26 januari 1983
van de heer A. BOGAERTS

Nationale Maatschappij der Waterleidingen — Studie ter oprichting van een spaarbekken Blankaart II

Mag ik aan de geachte Minister vragen welke vorderingen zijn gemaakt met de studie ter oprichting van het spaarbekken Blankaart II waarvoor opdracht werd gegeven in februari 1981 aan de **Nationale Maatschappij der Waterleidingen**.

Ik veronderstel dat de werkgroep ad hoc, waarnaar u **verwees in uw antwoord op mijn vraag nr. 23 van 10 maart 1982**, ernstige vorderingen zal hebben gemaakt en ik zou wensen te weten welke in concreto.

Tevens vernam ik graag of nu eindelijk een akkoord is bereikt tussen de nationale regering en de Executieve om dit spaarbekken te erkennen als een groot waterbouwkundig werk, conform artikel 6, § 5, van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik meen te weten dat een nieuw voorstel werd uitgewerkt door de nationale overheid en dat gunstig onthaald werd door de Vlaamse Executieve.

Welk is de huidige stand van zaken op dat stuk en om welk bedrag gaat het?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen werd een voorontwerp voor dit project opgemaakt.

Aanvullende gegevens werden ook ingezameld en bestudeerd. De nodige elementen zijn voorhanden om eventueel de nodige ontwerpen op te stellen, nodig voor de realisatie van dit kunstwerk.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen behoort de bouw van spaarbekkens echter tot de nationale bevoegdheid. De Vlaamse Executieve moet overeenkomstig dezelfde wet haar akkoord be-

tuigen met het programma van deze grote waterbouwkundige werken.

Door de bevoegde Staatssecretaris werd een voorstel ter zake uitgewerkt, dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Het programma, dat betrekking had op de kredieten van de begrotingsjaren 1980, 1981 en 1982 omvatte voor Vlaanderen volgende spaarbekkenprojecten :

Kluizen I en II, Blankaart I en II, Broechem en een veiligheidsbekken voor de Waterwinning Notmeir te Walem.

De voor Vlaanderen beschikbare kredietmassa beloopt 2.620,5 milj. F.

Het spaarbekken Blankaart II is dus in deze lijst opgenomen.

Vraag nr. 64
van 26 januari 1983
van de heer A. BOGAERTS

Nationale Maatschappij der Waterleidingen — Studie ter oprichting van een spaarbekken. Kluizen II

Mag ik aan de geachte Minister vragen welke vorderingen zijn gemaakt met de studie ter oprichting van het spaarbekken Kluizen II waarvoor opdracht werd gegeven in februari 1981 aan de Nationale Maatschappij der Waterleidingen.

Ik veronderstel dat de werkgroep ad hoc, waarnaar u verwees in uw antwoord op mijn vraag nr. 22 van 10 maart 1982, ernstige vorderingen zal hebben gemaakt en ik zou wensen te weten welke in concreto.

Tevens vernam ik graag of nu eindelijk een akkoord is bereikt tussen de nationale regering en de Executieve om dit spaarbekken te erkennen als een groot waterbouwkundig werk, conform artikel 6, § 5, van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik meen te weten dat een nieuw voorstel werd uitgewerkt door de nationale overheid en dat gunstig onthaald werd door de Vlaamse Executieve.

Welk is de huidige stand van zaken op dat stuk en om welk bedrag gaat het?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen werd een voorontwerp voor dit project opgemaakt.

Aanvullende gegevens werden ook ingezameld en bestudeerd. De nodige elementen zijn voorhanden om eventueel de nodige ontwerpen op te stellen, nodig voor de realisatie van dit kunstwerk.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen behoort de bouw van spaarbekkens echter tot de nationale bevoegdheid. De Vlaamse Executieve moet overeenkomstig dezelfde wet haar akkoord be-

Door de bevoegde Staatssecretaris werd een voorstel ter zake uitgewerkt, dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Het programma, dat betrekking had op de kredieten van de begrotingsjaren 1980, 1981 en 1982 omvatte voor Vlaanderen volgende spaarbekkenprojecten :

Kluizen I en II, Blankaart I en II, Broechem en een veiligheidsbekken voor de Waterwinning Notmeir te Walem.

De voor Vlaanderen beschikbare kredietmassa beloopt 2.620,5 milj. F.

Het spaarbekken Kluizen II is dus in deze lijst opgenomen.

**Vraag nr. 65
van 26 januari 1983
van de heer A. BOGAERTS**

Nationale Maatschappij der Waterleidingen — Studie ter oprichting van een spaarbekken op de Yse

Mag ik aan de geachte Minister vragen welke voorde- ringen zijn gemaakt met de studie ter oprichting van het spaarbekken op de Yse waarvoor opdracht werd gegeven in februari 1981 aan de Nationale Maat- schappij der Waterleidingen.

Ik veronderstel dat de werkgroep ad hoc, waarnaar u verwees in uw antwoord op mijn vraag nr. 21 van 10 maart 1982, ernstige vorderingen zal hebben gemaakt en ik zou wensen te weten welke in concreto.

Tevens vernam ik graag of nu eindelijk een akkoord is bereikt tussen de nationale regering en de Executie- ve om dit spaarbekken te erkennen als een groot waterbouwkundig werk, conform artikel 6, § 5, van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervor- ming der instellingen.

Ik meen te weten dat een nieuw voorstel werd uitge- werkt door de nationale overheid en dat gunstig ont- haald werd door de Vlaamse Executieve.

Welk is de huidige stand van zaken op dat stuk en om welk bedrag gaat het?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen werd een voorontwerp voor dit project opgemaakt.

Aanvullende gegevens werden ook ingezameld en be- studeerd. De nodige elementen zijn voorhanden om eventueel de nodige ontwerpen op te stellen, nodig voor de realisatie van dit kunstwerk.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instel- lingen behoort de bouw van spaarbekken echter tot de nationale bevoegdheid. De Vlaamse Executieve moet overeenkomstig dezelfde wet haar akkoord be- tuigen met het programma van deze grote water- bouwkundige werken.

Door de bevoegde Staatssecretaris werd een voorstel ter zake uitgewerkt, dat door de Vlaamse Executieve

werd goedgekeurd. Het programma, dat betrekking had op de kredieten van de begrotingsjaren 1980, 1981 en 1982 omvatte voor Vlaanderen volgende spaarbekkenprojecten :

Kluizen I en II, Blankaart I en II, Broechem en een veiligheidsbekken voor de Waterwinning Notmeir te Walem.

De voor Vlaanderen beschikbare kredietmassa be- loopt 2.620,5 milj. F.

Het spaarbekken op de Yse was niet in deze lijst opgenomen, gezien de thans beschikbare kredietmas- sa dit niet toelaat.

**Vraag nr. 66
van 26 januari 1983
van de heer A. BOGAERTS**

Nationale Maatschappij der Waterleidingen — Studie ter oprichting van een spaarbekken op de Marke

Mag ik aan de geachte Minister vragen welke vorde- ringen zijn gemaakt met de studie ter oprichting van het spaarbekken op de Marke waarvoor opdracht werd gegeven in februari 1981 aan de Nationale Maatschappij der Waterleidingen.

Ik veronderstel dat de werkgroep ad hoc, waarnaar u verwees in uw antwoord op mijn vraag nr. 20 van 10 maart 1982, ernstige vorderingen zal hebben gemaakt en ik zou wensen te weten welke in concreto.

Tevens vernam ik graag of nu eindelijk een akkoord is bereikt tussen de nationale regering en de Executie- ve om dit spaarbekken te erkennen als een groot waterbouwkundig werk, conform artikel 6, § 5, van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervor- ming der instellingen.

Ik meen te weten dat een nieuw voorstel werd uitge- werkt door de nationale overheid en dat gunstig ont- haald werd door de Vlaamse Executieve.

Welk is de huidige stand van zaken op dat stuk en om welk bedrag gaat het?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen werd een voorontwerp voor dit project opgemaakt.

Aanvullende gegevens werden ook ingezameld en be- studeerd. De nodige elementen zijn voorhanden om eventueel de nodige ontwerpen op te stellen, nodig voor de realisatie van dit kunstwerk.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, V van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instel- lingen behoort de bouw van spaarbekken echter tot de nationale bevoegdheid. De Vlaamse Executieve moet overeenkomstig dezelfde wet haar akkoord be- tuigen met het programma van deze grote water- bouwkundige werken.

Door de bevoegde Staatssecretaris werd een voorstel ter zake uitgewerkt, dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Het programma, dat betrekking

had op de kredieten van de begrotingsjaren 1980, 1981 en 1982 omvatte voor Vlaanderen volgende spaarbekkenprojecten :

Kluizen I en II, Blankaart I en II, Broechem en een veiligheidsbekken voor de Waterwinning Notmeir te Walem.

De voor Vlaanderen beschikbare kredietmassa belooft 2.620,5 milj. F.

Het spaarbekken op de Marke was niet in deze lijst opgenomen, gezien de thans beschikbare kredietmassa dit niet toelaat.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 88
van 17 januari 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

BRT — T V- Nieuwsdienst

Een recent onderzoek aan de Gentse Universiteit, waarvan overvloedig gewag gemaakt werd in de pers, heeft aangetoond dat de TV-uitzendingen in een grote mate het gedrag van de kiezer beïnvloeden. Bij wijze van voorbeeld weze hiermee het belang onderstreept van de nieuws- en duidingsprogramma's van onze nationale omroep inzake informatie, politieke vorming en politiek gedrag van onze mensen.

In dit verband wil ik de aandacht van de Minister vragen voor het feit dat de televisienieuwsuitzendingen van 19.45 uur op de BRT een tamelijk uitgebreide en gestoffeerde weergave vormen van de nieuwsfeiten van de dag en dat de BRT inspanningen levert om dit in specifieke programma's aan te vullen met degelijke duidingsprogramma's. Dit in schrille tegenstelling tot de nieuwsberichten in het laat-avondjournaal. Zij worden steeds ingekort, zodat belangrijke zowel regionale, lokale of internationale elementen niet meer aan bod komen; men kan nog nauwelijks van een nieuwsuitzending spreken.

Hierbij dient de overweging gevoegd te worden dat het laat-avondjournaal van de RTBF niet aan dit euvel lijdt en dat sommige onderwerpen van lokaal of regionaal belang nog eens extra gestoffeerd worden. Ook de laat-avondniewsuitzendingen van de omroep van de ons omringende landen zijn volwaardige programma's.

Een en ander heeft tot gevolg dat personen die door toevallige omstandigheden en nog meer, personen die beroepshalve (bijvoorbeeld door ploegenarbeid) de eerste nieuwsuitzendingen moeten missen zich moeten tevreden stellen met iets wat men ternauwernood een samenvatting van het nieuws van de dag kan noemen.

1. Kan de geachte Minister mij in dit verband mededelen welk deel van de inkomsten van BRT wordt besteed aan het maken van nieuws- en duidingsprogramma's, en aan de overige programma's (in absolute cijfers en in procenten)?
2. Kan de Minister mij een vergelijking geven tussen deze verhouding bij der BRT enerzijds en de RTBF anderzijds?
3. Kan de Minister nagaan of het laatavondjournaal kan uitgebreid worden en welke de mogelijkheden zijn om deze korte nieuwsuitzendingen minstens op niveau van de ons omringende landen te brengen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

**Vraag nr. 91
van 26 januari 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Filharmonisch BR T-orkest — Taalgebruik

Het filharmonisch BRT-orkest is samengesteld uit een groot aantal Franstaligen, waarvan de meesten in het Nederlands slechts „ja” of „neen” kunnen zeggen. De aandacht dient er op gevestigd dat die personen in een officieel taalexamen geslaagd zijn.

Uit het bovenstaande volgt logischerwijze dat er op de repetities meer dan eens de Franse taal zal gebruikt worden.

Meent de geachte Minister niet dat alle vacante plaatsen dienen gereserveerd voor Nederlandstaligen : de Vlaamse Gemeenschap beschikt toch over bekwame musici?

Voorlopig antwoord

Teneinde rekening houdende met alle facetten in deze aangelegenheid een correcte evaluatie te kunnen maken van de reële situatie ter zake heb ik mijn diensten, desbetreffend, onverwijld met een aanvullend onderzoek belast.

Van zodra alle resultaten van dit onderzoek bekend zijn zal ik de nodige beslissingen treffen.

Pas dan zal het mij mogelijk zijn een definitief antwoord te formuleren op deze vraag van het geachte lid.

Vraag nr. 94
van 26 januari 1983
van de heer C. DE CLERCQ

BRT — Godsdienstige uitzendingen tijdens de kerstdagen

Onder de titel „Vrede aan alle verdraagzamen” meldt „Volksmacht” van 7 januari 1983:

„Vlak voor Kerstdag blokletterde de socialistische krant De Morgen triomfantelijk (bijna juichend, zo bleek uit verdere toelichting) dat de televisie met de kerstdagen meer amusement dan godsvrucht zou brengen (of iets van gelijke strekking). Het artikel droop van anti-godsdienstig ressentiment en was een goede illustratie van de geest van „verdraagzaamheid” die, vooral rond Kerstdagen en godsdienstige feesten, in de socialistische media heerst. En inderdaad, het is geen al te godsvruchtige televisie geweest. Het tweede net bracht wel enkele gelegenheidsprogramma's. Maar eigen groot, creatief en liefst ook een beetje populair kerst-werk was er niet bij. Ik bedoel niet dat wij zaten te wachten op kerst-sentimentaliteit. Maar ik geloof dat er een onuitputtelijke schat bestaat van creatieve scheppingen die een ruim publiek kunnen boeien — en die tevens ingaan op de diepere zin van het kerstgebeuren waar zovele honderden miljoenen mensen ook in deze wereld betekenis aan hechten. En zich daar niet voor schamen.”

Mag ik voor de Kerstdagen van elk van de jaren 1980, 1981 en 1982 vernemen welke godsdienstige uitzendingen naar aanleiding van het feest van Kerstmis hebben plaats gehad, met vermelding van de initiatiefnemer (BRT of Derden), en de gebruikte zendtijd.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 96
van 26 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

Overheidsbeleid inzake lectuurspreiding — Subsidiering

Open Deur, 82/6 besteedt uitvoerige aandacht aan het overheidsbeleid ten aanzien van de lectuurspreiding, inzonderheid aan de organisatie van het overheidsbeleid ter zake.

1. De beslissingen van de Minister inzake ondersteuning van auteurs, Verenigingen en tijdschriften. De beslissingen steunen op adviezen van de Commissie van Advies voor de Bevordering van de Nederlandse Letterkunde. Graag vernam ik de huidige samenstelling van deze commissie, de wijze waarop de leden worden aangewezen, de duur van hun mandaat en de vergaderfrequentie.

2. Uit het Nationaal Fonds voor de Letterkunde worden eveneens toelagen ter beschikking gesteld, dit door een commissie van advies. Mag ik eveneens de huidige samenstelling van deze commissie van advies vernemen, de wijze waarop de leden ervan worden aangewezen, de duur van hun mandaat en de vergaderfrequentie.
3. Het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking (en met „Betrekkingen” zoals dit in Open Deur wordt genoemd!) verleent financiële steun om Vlaamse boeken in vertaling op de markt te kunnen brengen en door het subsidiëren van de verspreiding van onze literatuur in het buitenland. Graag vernam ik op welke wijze deze beslissing tot financiële steun aan een vertaling tot stand komt, wie daarover advies uitbrengt en om welke bedragen het gaat voor de jaren 1978, 1979, 1980, 1981, 1982. Welke werken werden met deze steun vertaald in voornoemde periode.
4. De commissie voor het boek, opgericht in 1977, bevordert de spreiding van het boek. Graag vernam ik de huidige samenstelling, de wijze waarop de leden ervan worden aangewezen, de duur van hun mandaat en de vergaderfrequentie.
5. Open Deur vermeldt op blz. 128 een lijst van bestemmingen van de aangekochte boeken, met o.m. : 13. Vertalers en personen van belang voor het onderhouden van contacten ter bevordering van de Nederlandse Letteren in het buitenland. Graag vernam ik de namen van deze personen.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 105
van 26 januari 1983
van de heer H. VAN WAMBEKE

BRT — Samenwerking kredietinstellingen

Regelmatig horen of zien wij programma's op radio en televisie „die lopen in samenwerking met” een of andere openbare kredietinstelling en bij bepaalde spelen laat men het de kandidaat zelf duidelijk zeggen.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. sedert wanneer deze formule van toepassing is en wie daartoe de toelating heeft gegeven;
2. wat de BRT ertoe aanzet deze vorm van sponsoring te gebruiken;
3. welke kredietinstellingen werden aangeschreven en welke positief op de vraag hebben gereageerd;
4. welke bedragen de onderscheiden kredietinstellingen aan de BRT hebben betaald tijdens de dienstjaren 1980, 1981 en 1982;
5. of hijzelf deze vorm van reclame bij een openbare instelling wel passend vindt.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 109
van 2 februari 1983
van de heer R. DECLERCQ

Opera van Vlaanderen — Avondkledij

Op 28 januari jl. schreef de Algemeen Directeur van de Opera voor Vlaanderen een brief aan de pers en aan een aantal andere bezoekers uit het Gentse waarin hun werd gevraagd „onze Opera voor Vlaanderen serieus te nemen door een uiterlijk teken : door het aantrekken van onze smoking, en voor de dames een avondkleed of cocktailjurk”.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het dan de bedoeling is de laatste operaliefhebbers die niet over de materiële mogelijkheden bezitten om zich op de bovengenoemde wijze uit te doen de opera uit te jagen en in hoeverre dergelijk beleid kadert in een democratische visie op cultuurbeleid. En werden de leden van de Raad van Beheer geraadpleegd over dit initiatief?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 123
van 17 februari 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Landscommanderij Alden Biesen — Restauratie, bestemming en personeelskader

De Landscommanderij Alden Biesen is het voorwerp, sedert een aantal jaren, van een deskundige restauratie.

Het domein zou in de toekomst een Europese, nationale en regionale opdracht toebedeeld krijgen.

In dit verband bekam ik graag antwoord op de volgende vragen.

- a. Restauratiekosten.
  1. Op hoeveel werden de uiteindelijke totale restauratiewerken geraamd bij de aanvang der werken?
  2. Hoeveel bedroegen de totale reeds uitgevoerde restauratiewerken op 31 december 1982?
  3. Op hoeveel worden thans de uiteindelijke totale restauratiewerken geraamd?
  4. Wanneer wordt het einde der restauratiewerken voorzien?

5. Welke zullen de totale investeringskosten uiteindelijk zijn (aankoop, restauratie...)?
- b. Bestemming.
  1. Op grond van welke bestemmingsstudie(s) of op grond van welke gegevens werd het domein een Europese, nationale en regionale bestemming toebedeeld?
  2. Worden thans reeds gedeelten van de reeds gerestaureerde infrastructuur benut? Zo neen, om welke redenen wordt van benutting afgezien?
- c. Personeel.
  1. Kan worden medegedeeld welk personeelskader uiteindelijk wordt voorzien?
  2. Hoeveel personeelsleden, met vermelding van hun niveau, zijn thans reeds werkzaam in Alden Biesen?

Voorlopig antwoord

Aangezien de werken aan de Landscommanderij Alden Biesen ressorteren onder de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken worden de nodige gegevens voor het antwoord op deze vraag bij hem opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een volledig antwoord formuleren.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 63
van 18 januari 1983
van de heer R. VANDEKERCKHOVE

Limburgs Maasland — Zonering, oppervlakte en nabestemming van de grindzones

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Hoeveel is de grootte, uitgedrukt in ha, aangegeven voor alle grindzones zoals zij momenteel op het gewestplan voor het Limburgse maasland zijn intekend?
2. Hoe zal de nabestemming van deze grindzones gerealiseerd worden en welke is de grootte, in ha uitgedrukt, van de nabestemmingen der effectieve grindzones en de reserve-grindzones?
3. a. De herstructureringswerken die gebeurden in de grindgroeven van bedrijven die aangesloten zijn bij de SV IML met name de bedragen die hiervoor geïnvesteerd werden en de oppervlakte waarop de herstructureringswerken betrekking hadden in de jaren 1978, 1979, 1980, 1981 en 1982?
- b. De herstructureringswerken die uitgevoerd werden door de grindbedrijven die niet aangesloten zijn bij de SV IML en zelf moeten instaan voor de realisatie van de nabestemming met name de werken per bedrijf en de gerealiseerde her-

structurering in de loop van de jaren 1978, 1979, 1980, 1981 en 1982?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid antwoorden dat de gegevens gevraagd worden aan het bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening.

Van zohaast deze gegevens aan mijn Kabinet worden

medegedeeld, zal ik deze aan het geachte lid overmaken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.